Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67–74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Từ cảnh «trưa dùi cui, chiều lựu đạn, đêm nước mắt» tới bàn hiệu-triệu của Thủ Tướng-Hương:

CHIẾN DỊCH «BCL» ĐANG BỊ MẤT T. HƯƠNG!

THỦ-TƯỚNG HƯƠNG, XIN HÃY NHÌN THẲNG VÀO SỰ THẬT QUANH ÔNG, KẺO KHÔNG CÒN KỊP NỮA!

Số 10 ● Năm thứ 2 ● Bộ mới — Thứ Năm 26-11-64 (23-10 Ất.L.)

SỐNG nhựt-báo

Chủ nhiệm, Chủ bút CHU-TỬ — Tổng thư ký ĐẶNG-GIAO

Tòa soạn Trị sự: 55A Hà-xuân-Hương ✆ Điện thoại: 25.593

của TỪ, GIAO, DZŨNG

Các biến cố đẫm máu ngày 22-11, như chúng tôi đã gọi là mở đầu và chuỗi làm trượt chân những vị đang vác số phận dân tộc ra làm trò đu bay,

Màn trượt vỏ chuối này hiện cũng vẫn đang tiếp diễn một cách tai hại, Thủ Tướng Hương, trong lời hiệu triệu đêm sau ngày 22-11, cho biết rằng không hề có đàn áp biểu tình và đã nhiệt liệt ca ngợi sự hăng say (!) của nhân viên công lực.

Chúng tôi biết ông ông Hương không phải là người thích nói dối, nhất là nói dối đồn chúng. Nhưng qua luận điệu lời hiệu triệu của ông, ai cũng thấy là ông đã được nghe những bản báo cáo lão vẽ cảnh tượng đợt của hai cuộc biểu tình

Muốn kiểm điểm lại những giá trị báo bảo cáo ấy, muốn biết cán nhân viên công lực mà ông Hương xử dụng để «bảo nhà, bình tình» đến giờ nào, ông Hương chỉ cần bỏ chút thì giờ ra nhìn qua những hình ảnh hai năm rồi người trên báo chí là biết.

Dinh Gia Long, dinh Thủ tướng quá to, quá kín, đối với đân chúng, với sự thật, phòng phải vì trường vì bàng rào, mà vì những thói quen nó lệ của những người chầu rìa quanh đó.

Thói quen ấy, với nạn bảo cáo lão, đã giết chết cả gia đình ông Diệm, đã giết chết không biết bao nhiêu cơ hội phân đấu của dân tộc:

Thủ Tướng Trần văn Hương, xin hãy nhìn thẳng vào những sự thật quanh ông, kẻo không còn kịp nữa.

Cuộc tranh đấu chống Chính phủ Trần văn Hương tiếp diễn ngày 24-11-64 tại trường Lê quí Đôn, Pétrus Ký và Văn Lang.

Bài khóa

Sáng 24-11-64, trong hầu hết các trường trung học Trưng Vương–Gia Long–Chu văn An—Võ trường Toản văn đã học như thường lệ học sinh Lê quý Đôn và Pétrus Ký bắt đầu cuộc bài Khóa ngay từ 8 giờ sáng để phản đối sự đàn áp và bắt bớ của Chính Phủ Trần văn Hương trong các cuộc biểu tình ngày 22-11-64. Sau đó, 11 giờ trưa, Cuộc bài khóa đã lan tới trường Văn-Lang. Các học sinh Văn Lang bỏ học giữa cuối và ra về.

Mưa gạch đá ở Lê Quý Đôn

8g: trường như thường lệ. Các học sinh vào lớp, lễ quốc kỳ được trải ra trên bờ tường

LÊ-VŨ *ghi*

XEM TIẾP 1 TRANG 4

Để tỏ thái độ với cuộc đàn áp biểu tình của chính phủ Hương

BÃI KHÓA BẮT ĐẦU:

LÊ-QUÍ-ĐÔN: *Mưa đá vào Cảnh sát Chiến đấu.* **Đòi xử tử Trung úy** *Dương đã xé cờ.* **PÉTRUS KÝ:** *Bãi khoá trong trật tự để phản đối chính phủ bắt bớ, đàn áp Sinh Viên Học Sinh.* **VĂN-LANG:** *Bỏ giờ cuối phản đối chánh phủ Trần văn Hương.* **BỔ-ĐỀ:** *Suýt xảy ra bãi khoá*

Quang cảnh bãi khóa của trường Lê Qui Đôn sáng ngày 24.11.Học sinh đang la ó đập phá và ra ngoài lớp học. (Ảnh B.Khánh)

ĐẠI ĐỨC HỘ GIÁC KHÔNG XUẤT NGOẠI NỮA

SAIGON (T.T.) Sáng 23-11-64 vừa qua, đã khá đông các bạn trẻ Sinh viên và đồng bào Phật tử đã tự động tuyệt thực trong viện Hóa Đạo để yêu cầu Đại Đức Hộ Giác ở lại với các Phật tử trong giai đoạn tranh đấu quyết liệt này cho tổ quốc và đạo pháp.

Các Anh Lê hữu Bôi, Nguyễn trọng Nho, Trần đình Thọ... cũng có mặt trong việc tuyệt thực này. Sau đó dường như Đại Đức Hộ-Giác, trước sự tin yêu của Phật tử đã quyết định hủy bỏ chuyến xuất ngoại để ở lại cùng với Phật tử, tiếp tục những buổi thuyết pháp như thường lệ.

Từ tháng 11 năm 64 đến đầu năm 65

TẤT CẢ CÔNG-CHỨC TRẺ

TỪ 20 ĐẾN 25 LẦN LƯỢT NHẬP NGŨ

Ngưng phát lương ngay cho công chức nào trốn tránh nhiệm vụ

★ Điều kiện cần thiết để nữ giới gia nhập Q.Đ.V.N.C.H.

SAIGON — Một truyền tin đáng tin cậy từ Bộ Quốc Phòng đã gửi nhận tin là từ tháng 11 dương lịch qua đến đầu năm 1965, toàn thể công chức trẻ tuổi từ 20 đến 25 tuổi đều lần lượt phải nhập ngũ để làm trên phận sự công dân, và cũng tránh sự gạnh lị, tránh trên lương cấp tốc.

Đồng thời các Bộ, Nha, Sở, Tỉnh v.v... thì người công chức đến tuổi nhập ngũ mà cố ý trốn tránh sẽ bị truy tố ra Tòa án hiện pháp đầu tiên là ngưng phát

XEM TIẾP 3 TRANG 4

Chừng nào khởi sự cuộc thi tuyển chọn các nữ quân nhân

Về cuộc thi tuyển chọn nữ quân nhân để thay thế các quân nhân văn phòng ra chiến đấu ngoài trận tuyến, theo một nguồn tin thì có thể đầu năm 1965 sẽ khởi sự.

Vậy, những bạn gái nào có chứng chỉ thuyền mãn đánh máy tốc ký, biết Anh văn lần bằng tú tài trở lên, đã định kiến vận bằng bắt buộc vì có thể các bạn gái nầy sẽ được quyền ưu tiên nếu vào giờ chót điều kiện đủ, thì không có gì thay đổi.

Hoa Kỳ sẽ thất bại nếu giữ quyền chi huy chiến cuộc tại VNCH

Ngày 24-11-64 Đại sứ Taylor tuyên bố rằng những người Mỹ hiện đang chỉ huy trợ giúp các chiến cuộc do quân nhân VN đặt kế hoạch và điều khiển sẽ tiếp tục. Đại sứ Taylor nói chuyện về vấn đề đó trong 1 h ở nói chuyện với các phóng viên báo chí Hoa Kỳ. Đại sứ lưu tuyên bố của Đại sứ như sau:

«Tôi đoán chắc rằng nếu Hoa kỳ nắm quyền chỉ huy quân đội V.N.C.H. Hoa kỳ sẽ thất bại vì chúng ta đến đây là để giúp 1 dân tộc đánh tự do và có thể tự đứng vững được!»

Hôm nay Đại sứ Taylor lên đường về Hoa kỳ

Hôm nay Đại sứ Taylor rời Hoa Kỳ để thảo luận với Tổng thống Johnson và Tổng trưởng Quốc phòng Mac Namara. Đây là cuộc hành trình thứ hai sẽ Hoa thịnh Đốn của tướng Taylor từ ngày ông sang làm Đại sứ tại VNCH.

Theo Đại sứ dường tiếp tế V.C đang bị Quân đội VN đánh mạnh. Đại sứ trông mong một sự giúp khỏi bên phía dân tộc VN để chấm dứt cuộc chiến tranh quá lâu đài trên đất nước.

ÔNG TỔNG THƯ KÝ LIÊN HIỆP QUỐC THẢO LUẬN VỀ VẤN ĐỀ

THU NHẬN V.N. VÀO LHQ

- **Hoa kỳ sẽ thất bại nếu giữ quyền chi huy cuộc chiến tại VN**
- **Hôm nay Đại sứ TAYLOR trở về Hoa kỳ**

(AX) Theo ông Nguyễn Phú-Đức, Quan sát viên của chính phủ VN tại Liên Hiệp Quốc, Ông Tổng Thư Ký U Thant tuyên bố sẵn sàng thâu nhận VN vào Liên Hiệp Quốc. Vì ông muốn cơ quan này nơi cộng khắp Năm Châu. Nhưng đề sao sự gia nhập của VN cũng còn tùy thuộc quyền Hội Đồng An-Ninh.

Nên nhắc lại rằng VN đã được đại hội đồng chấp thuận cho gia nhập từ năm 1952, nhưng bị Nga chống đối nên vẫn chưa thành tựu.

Có tin dân ông Thành muốn cho chính phủ VC có đại diện tại Liên Hiệp Quốc. Nhưng theo lời ông Đức ông Thant lại nói rằng ông chưa bà cơ ý định cho VC Bắc Hà Đã ý Đức gia nhập LHQ. Ô Thant nhấn mạnh thêm là ông cũng chưa đồi chính sách với các quan sát viên đó các người không có chính trong hội đồng đến. Các quan sát viên này chỉ được biết sự ông tái hiện bắc chỉ phải không cho đến chúng biết thôi.

XEM TIẾP 1 TRANG 4

TRONG MẤY NGÀY QUA

V.C. gia tăng quấy phá

NHƯNG BỊ THẢT - BẠI NẶNG NỀ

24-11-64 (SDN) Tình hình chiến sự lan rộng thêm mỗi ngày trong tuần này V.C bị chết 291 tên, bị thương 115 tên theo tin quân sự của bộ quốc phòng.

Bên chính phủ V.N. có 120 chiến sĩ tử thương, 103 người bị mất tích và mất một số số khí nhẹ. V.C mất 98 súng tay và mất đạn.

42 quân nhân và 10 cán bộ vệ chiến bị đem tiêu 11 vũ khí, 3 lựu đạn và 1 số tài liệu. 25 nạn nhân tại vùng VC cũng xin về tị nạn tại khu vực quốc gia.

VC bị đại bại trong trận Thăng Long tại Định Tường vì trung đoàn 27 tân công chính vào bao vây những ngày 21, 22-11-64. VC bị lại 106 sác chết, đem theo 37 tên bị thương và bị bắt 55 tên.

Bên ta bị thiệt mạng 7 người trong khoảng khử cuộc hành quân Quyết Thắng tại Quảng Nam giết được 57 VC, bắt 17 tên bên ta 3 chiến sĩ hi sinh, 19 người bị thương và mất 3 khẩu súng.

Trong một cuộc hành quân nửa tại Đà Nẵng gần Quảng Nam, Bên ta không thiệt hại gì và chỉ mất 1 vũ khí, ngày 19-20-11-64. V.C. bị

XEM TIẾP 6 TRANG 4

Thông - cáo của Thượng H.Đ.Q.C.

SAIGON (VTX) 24-11 — Thượng H.Đồng Quốc Gia vừa ra thông cáo số 23 ngày văn như sau:

Tiếp theo Thông cáo số 19 và 21 Thượng Hội Đồng Quốc Gia trân trọng thông báo Ủy ban Cải tổ hành phần Chánh phủ đã chính thức đặt văn phòng tại dinh Gia Long ngã vào số 114 Đường Công Lý, Saigon, kể từ ngày thứ Ba 23-11-1964, điện thoại số 25 074.

Ủy ban đã hàn hành thu nhận mọi ý kiến có tính cách giúp Ủy Ban lưu tiện trong trách của Thượng H.đ. Đồng giao phó.

Ngoài ra, cũng xin nhắc lại tài địa chỉ mới trên, các Ủy Ban vào đây đã liên lạc và tiếp xúc với đồng bào từ ngày 20-10-1964.

1) Ủy ban Triệu tập Quốc dân Đại hội, Trưởng ban: ông Nguyễn văn Huyền.

XEM TIẾP 8 TRANG 4

MỘT THẮC MẮC THỜI ĐẠI T.T. THÍCH-TRÍ-QUANG

NĂM PHÚT ĐỐI-THOẠI

phảng-phất giông-tố giữa Thượng Tọa

T.T. QUANG và CHU-TỬ

Với những chặn sét vẻ buồn thống-hoàn cảnh, tâm tình, cả linh v.v của T.T.T.Quang, mà tôi đã lượm lặt, một buổi sáng nọ, hai ngày trước khi báo «Sống» tái bản, tôi tới chùa Ấn Quang, tìm gặp T.T.T.T. Quang, lấy cớ phỏng vấn về một số vấn đề nóng bỏng của đình tình, nhưng sự thực chỉ cốt điện kiến T.Tọa, biểu diễn xem những nhận xét của mình là sai hay đúng.

Anh bạn đặc phái viên của «Sống» cho tôi biết, nếu nhờ người đưa danh thiếp vào xin yết kiến, thì đi T. Tọa có nhà, chưa chắc T. Tọa đã chịu tiếp. Tôi hỏi hẳn là «sáng» thăng lên phòng riêng của T. Tọa, vì như người quen biết có bọn trong với T. Tọa, thì mới có hy vọng diện kiến T. Tọa.

Tôi lấm theo kế hoạch người bạn, và tới chùa Ấn Quang, chẳng thì không hỏi hao ai, đi thẳng lên lầu, gõ cửa phòng riêng Thượng Tọa T.T.Quang.

Cuộc gặp gỡ không lâu quá 5

XEM TIẾP 4 TRANG 4

Báo Hoa-Văn phỏng-vấn Ô. VŨ-HỒNG-KHANH

Một lãnh tụ Việt-Nam Q.D.Đ. có dính liu nhiều tới hai vụ biểu-tình bị đàn áp mới đây

SAIGON.— Một công nghiệp Hoa Văn Chaiion vừa cử người đến phỏng vấn ông Vũ hồng Khanh, một lãnh tụ VNQDĐ được coi là một trong những người tổ chức các cuộc biểu tình đầu năm ngày 22-11.

Theo ông Khanh nhe biết, một các Trần văn Hương bất tài vì thành phần hầu hết thuộc phần tử phản cách mạng. Tình trạng bất loạn hiện nay trách nhiệm ở Quốc Trưởng và THĐQC. Vẫn theo ông Khanh, Hội đồng nay chỉ đề đài ba người tạo nên thành thủ thiếu cần bản pháp lý, trên thực tế không thể đại diện được ý nguyện

XEM TIẾP 9 TRANG 4

TOÀN-BỘ «ÊT-KÍP» MỸ *thảo-luận về V.N.*

★ HOA THỊNH ĐỐN: **Tổng Thống Mỹ gấp rút hội đàm với 3 ông McNamara, Rusk, và Dillon** ★ SAIGON: **Các lãnh tụ Mỹ ở Việt-Nam hội thảo về tình hình chung**

Phó Đại sứ U. Alexis Johnson ngỏ ý rằng ông nghĩ chính phủ của Thủ Tướng Trần văn Hương «có thể thỏa mãn những điều cần thiết trên và chúng tôi hy vọng chính phủ đó sẽ tồn được...»

Ông James Killen, Giám đốc Cơ quan Viện trợ Kinh tế Hoa Kỳ, tuyên bố «... mặt chương trình phát triển mạnh mẽ và tiết tiếu, sự thông cảm nhau nhiều hơn,

XEM TIẾP 2 TRANG 4

2 CÔ CHÁU CHẾT thảm khốc vì tay BỌN THỦY - KẦU

BIÊN HÒA (T.L.)— Khoảng 10 giờ sáng 21-11-64, dân xã Bình Khánh thuộc quận Quảng Xuyên (Biên Hòa) thấy một chiếc ghe gắn máy không người lái trôi lấp vào rạch Sơn Cả thuộc địa giới xã này, vội chạy đi báo tin cho nhà chức trách hay. Nhân viên hiểu trách xem xét và rồn tác gây vì thấy trên ghe, hàng hóa đã ngổn ngang, có nhiều vết dao chém đứt bể thuyền và đính đầy máu, ác và tóc dân bả.

XEM TIẾP 5 TRANG 4

CÁO LỖI

Vì lý do thời cuộc nên bài «GIÀ TỪ NHỮNG LÀNH TỤ CON» định cống hiến bạn đọc SỐNG vào số bảo đầu tuần phải gác lại.

Thành thật cáo lỗi cùng bạn đọc.

HỘI-ĐỒNG AN-NINH QUỐC-GIA họp khẩn-cấp tại Phủ Thủ-Tướng *với cáo yếu nhân HoaKỳ*

Tin đặc-biệt của SỐNG

SAIGON. (24-11) Theo I nguồn tin đáng tin cậy vừa bồi 10 giờ sáng Hội đồng An ninh Quốc gia đã họp tại Phủ Thủ tướng cùng với sự có mặt các cấp lãnh đạo Hoa kỳ như các ông Đại sứ Maxwel Taylor, phó Đại sứ Johnson và Thống Tướng Westmoreland. Buổi họp kéo dài trên 2 tiếng đồng hồ mà nội dung, chưa được biết lộ. Song sự tính hình hiện tại người ta cho thể được đoán được tên quan trọng của nó là hiện tình chính trị trong mấy tuần qua ở V.N đã quá rối ren nhất là trong ngày chủ nhật 22-11 vừa qua đã xảy ra những cuộc biểu tình chống chính phủ kế sau là một vài Trường Trung Tôi lần theo kế hoạch người bạn, và tới chùa Ấn Quang, chẳng thì không hỏi hao ai, đi thẳng lên lầu, gõ cửa phòng riêng Thượng Tọa T.T.Quang.

Cuộc gặp gỡ không lâu quá 5

XEM TIẾP 4 TRANG 4

T.T Thích-t-Châu tặng một tu viện Công Giáo Miền Trung 100.000 d. và nhiều tặng phẩm

SAIGON (T.T.)— Theo nguồn tin thân cận, vào bồi 7 giờ sáng 22-11-64 Thượng Tọa Thích tám

XEM TIẾP 7 TRANG 4

ĐÀN NGHĨ

AI ĐANG XÉ LÁ BÀI DÂN SỰ?

Nội các Trần-văn-Hương ra đời, ốc ớt, ốm yếu, bị chống đối. Nhiều người chống lại nó, bằng đủ các hình thức sách động quần chúng. Báo Sống đã không hăng tiếp tối cũng đã ninh định ngay là không thể bằng lòng chính phủ này.

Sở dĩ chúng tôi — những kẻ bị mệnh danh là chói cả nước — chọn thái độ thận trọng này, là vì chúng tôi quan niệm rằng nếu mang chính phủ Hương là nhỏ, nhiệm kỳ chính phủ Hương là ngắn. Cần to hơn, dài hơn, chính là vận mạng nền dân chủ Việt-Nam vừa được các tướng lãnh «nhả» ra cho dân sự.

Như vậy, nếu chúng ta không cẩn thận, gây hỗn loạn, dù có giết được chính phủ Hương, chúng ta sẽ xe luôn là bài dân sự, chết luôn vận mạng dân chủ Việt-Nam vừa sinh cuộc ra. Nếu Sống, cần có bài biết bao nhiêu kẻ đang mong cho tình thế lối loạn.

Chúng tôi — và không ít những bạn cùng lập trường với chúng tôi — trong phạm vi cùng mình, đã cố gắng giúp đỡ chính phủ Hương làm việc, tự chống tỏ khả năng. Hương biến cố hai cuộc biểu tình đầm máu, nước mắt ngày 22-11 vừa qua đã lật ngược tình thế.

Chính phủ của ông Hương, hoặc vì tính thần «phụ mẫu chi dân», hoặc vì tính lần đã tự chống tỏ sự đại đột, bất lực, phân dân chủ của nó.

Như vậy, những người muốn giúp đỡ cho chính phủ Hương nhất cũng không cần giúp gì được cho chính phủ đáng nữa, nếu ông Hương không nhìn thấy sự thật.

Sự thật, đã hai năm rồi mà hãy, là những kẻ đang xé lá bài dân sự, đang giết nền dân chủ sơ sinh của chúng ta, ngoài một số người tạo hỗn loạn, còn có cả Thủ Tướng Hương nữa.

Xin ông Hương nhìn lại chính ông!

SỐNG

Tin tức khắp nơi

Này tiền, này bạc, này... trinh, Em đã dăng mình, mình nỡ bỏ em?

TÂY NINH.— (TK) Cô Vô-thị-Thúy thụ mang ở tại ấp Phước-Long Xã Phước-Lưu (Hiếu Thiện-Tây-Ninh) năm nay đã 34 tuổi nhưng không sẽ gần gũi, mặc dù có Thầy cô tiền. Cách đây 1 tháng cô Thúy đâm mê 1 thanh niên tên Nguyễn-văn-Đ... 22t, rồi tung tiền sắm xe gắn máy, vàng v. v... vì cả tiết trinh cho thỉnh lang. Nhưng ngày 22-11-64, anh Đ... bỏ nhà ra đi, để lại cho cô Thúy 1 bức thư đại-ý Ê Anh đã có vợ, Tự nay đường ai nấy đi... Bị gạt tình và tiền cô Thúy đau buồn nên đêm hôm sau đã dùng độc dược quyên sinh, bịnh tình ngày càng nặng.

«Mượn» chủ 30 ngàn đồng đi chơi không về

ĐÔ THÀNH.— Chị Trần thị Huế 26 tuổi, nhà ở đường Nguyễn Biểu, có mướn 1 người làm công tên Lê thị Ái 20 tuổi. Sáng 23-11 chị Huế đi vắng, có làm công đã lấy trộm nữ trang và tiền bạc trị giá 30 ngàn đồng bỏ trốn. Bà chủ đau khổ này đã trình nhà chức trách.

Chó dại! Chó dại

BIÊN HÒA (P.V).— Khoảng hơn 9 giờ đêm 23-11-64, người ta đã chở 1 người tên Huỳnh văn Điều 24 tuổi vào Bịnh viện Biên Hòa để nhờ cứu cấp, nhưng anh Điều cứ chơn rớn muốn cắn, cầu mọi người và trụ lên tường hô đái rất không khiếp và sau đó thì tắt thở lúc sắp được chở đi Bịnh Viện Chợ quán điều trị.

Theo lời thân nhân cho biết, cách đây độ 30 hôm. Điều bị 1 con chó dại trong xóm cắn nơi chân phải. Nhưng vì thấy vết cắn sơ sài nên anh không để ý đến sản sóc hay tiêm thuốc ngừa. Do đó đến nay mọi dấu bộc phát và Điều chết thê thảm như trên.

Ối giời ôi! Hai quả

ĐÔ THÀNH. (DL) Sáng 22-11, người ta đã phát giác 1 chiếc xe người của kẻ xấu đã đánh bể trong đồng rác tại góc đường Yên đổ và Trương minh Giảng. Cảnh sát đã đến nơi lấy chiếc đàn lâu ký dưa vào nhà xác Chí Hòa.

Điều tra? Thật lầm cẩm

ĐÔ THÀNH. (DL). — Hồi 10 giờ sáng 24-11, người ta phát giác 1 chiếc xe cứu sống có Đinh thị Nhờ 19 tuổi đã dùng giây treo cổ trong trường Thánh Mẫu ở đường Lê văn Duyệt (Sài Gòn). Theo lời 1 bà phước trong trường cho biết, cô Nhờ đã 2 lần treo cổ nhưng cứu kịp, và phá cổ cô nầy buồn việc chi? Hiện cô Nhờ được mời đến bởi để điều tra.

Các bà mẹ! Hãy coi chừng!

ĐÔ THÀNH (Tr. H.) — Hồi 10g sáng 22-11, người ta đã thộp cổ được một mụ dân bà bắt cóc trẻ em tại chợ Nguyễn tri Phương SG. con mụ nầy mặc áo dài trắng, độ 35 tuổi, đã dùng thuốc mê xoa vào tay rồi nhanh như chớp xoa vào mặt mỗi bé trai lên 4 tuổi, đoạn bồng ngay nhân chạy ra đường gọi xe chở đi. Nhưng người mẹ cậu bé thấy kịp chạy theo bồ hoảo lên và nhiều người đi hợp sức vây bắt khiến mụ mãn hoảng hình thoát chạy và bị C.B chận tóm đem về bót. Thủ phạm đã khai nhận tội bắt các trẻ em, nhưng không khai bắt đem đi đâu, làm gì?

Ai muốn làm giầu? Mau học nghề này!

ĐÔ THÀNH.— (VĐ) Tiệm cầu số BT ở đường Trần văn Thạch, một nơi nhân thiết nhiều nữ trang bết bạc mà người cầm không tên chuộc, liền đem ra xem lại, thì khám phá có nhiều đồ xuyến bằng vàng giả nên đã trình nhà chức trách. Sau nhiều ngày theo dõi, chiều 23-11 Công An đã bắt được bên tên trong 19 chục làm vàng giả đem cầm là Nguyễn thanh Nghĩnh 27 tuổi Trần văn Chăm 26 tuổi đều ở đường Lê văn Duyệt. Nhân viên công lực xét nhà và tịch thâu được một khuôn đồ xuyến, một số xuyến và dụng cụ xi vàng.

Cũng may là không mất mạng

MỸ THO (NP). — Anh lái lúa Nguyễn minh Hồng nhà ở đường Ngô tùng Châu Mỹ Tho, đi ghe máy trên sông Cửu Long đã mua lúa về bán lại. Khi đó đến bến Kinh Xáng thuộc xã Đình Bước (Mỹ tho) để trình giấy tờ, vừa ra khỏi bến này lối 100 thước thì bị 2 kẻ lạ mặt bắt mất tiền đi đoạt số bạc 15.000đ. Cách 3 hôm sau, anh lái lúa này mới được thả về, bèn đến tố cáo với nhà chức trách.

Cuộc truy tầm đang tiến hành.

Biểu tình mà cũng phải xúi à?

ĐÔ THÀNH. (DL) Sáng 23-11, lối hơn 100 công nhân hãng dệt Vinytex vẫn còn tụ tập tại trụ sở TLDLC đường Lê văn Duyệt để tranh đấu với giới chủ nhân. Tất cả đã xa bình tính nhờ thường cấp quyền đình nhưng có 3 anh, Hoịnh Nguyệt 16 tuổi, Lê văn Ba 15 tuổi và Hồ Đức Hòa xúi giục số công nhân nói trên biểu tình gây bạo động nên đã mời về bốt để mở cuộc điều tra.

Đọc, giới thiệu nhựt báo Chịu Chơi

ÁO THẢ'ViT

KHÔNG CẦM TIỀN CHO GÁI, SÀI LÀM SAO HẾT 25.000

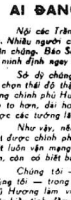

Trong lúc đất nước đang đi tới tận cùng đau khổ, các cụ Thượng nên có một quyết định sáng suốt, rất thực tế là ấn định số phụ cấp hàng tháng cho các cụ là 25 ngàn. Lương dân siêu bổ nhìn thấy Diệm cũng 25 ngàn, cụ lãnh phụ cấp bằng một đám biểu bà nhìn thì tức là đánh giá quá thấp, chức vị hội viên Thượng bội đồng đó. Kể ra, các cụ không cần tiền cho gái, vì gần các cụ đã trông, coi ăn, đo mặc thì đã có con cái các cụ lo, các cụ làm sao sài hết 25 ngàn một tháng! ✆

(Xem tiếp trang 4)

Nhật báo

Bộ mới • Số 10

CHIỀU CHỐI

CƠ QUAN TRANH ĐẤU CỦA ĐẢNG ĐỠ BUỒN

ĐÙA DZAI — BẾP NHỎ — LÝ BÝ — TÚ KÉU — HỒ LÝ — TƯ CỦN

HÁCH-XÌ-XÃNG VA THĂNG NGỌNG — của ANH-GIAO

ĐỜI... C'EST LA VIE

Bắn vốn là một thứ bệnh bết trị. Có khi trăm trẻo hồng hào như mỵ Nhu ma cũng vẫn mắc bệnh bắn như thường. Bởi thế cho nên một tờ báo in «6p-ét" như tờ Paris Match cũng khó mà tránh được bắn. Bên trong tờ báo mới thoạt nhìn trông thơm tho ấy, người ta đã đọc thấy: «Khối Nhu Diệm đã bị giết chết một cách tàn nhẫn cũng chỉ vì không biết tổ chức cực lượng bảo vệ và hậu thuẫn. Phải giáo là một tổ chức của những nhà sư khắt máu điều khiển. Tưởng Khánh không có một kiểu nào bắt!..."

Bắn hơn nữa, bài bán còn so sánh tổ quốc Việt Nam của chúng ta với xứ Công Gô nữa.

Tờ báo có nhiều cô phân của Mỵ Nhu. Mỵ Nhu đã có tấm một ngày năm bảy lần cùng không sạch được. Thì tờ báo, dĩ nhiên là phải bắn rồi. Chả lấy gì làm ngạc nhiên.

Điều ngạc nhiên là ngài chính phủ của chúng ta thơm tho như thế mà sao lại để cho những tờ báo kia năm phẩy phẩy trên sạp báo? Trong khi đó thì báo Việt ngữ mỵ bị tịch thu, nhiều tờ báo phải sát nghiệp, nhà báo giải ngũ hết đi... làm vườn. Hay là... hay là các ngài không biết đọc... tiếng Tây. Nếu quả thật như thế, Hồ Lý mới học lỏm được câu này, xin chuyển lại cho các ngài nhé:

«Đời... c'est la vie».

Hồ Lý mở bát thay Đùa Dzai.

Tao đờn

Đây Tao đờn... Mấy đàn dân, tiếng nói của thi văn «nhịu chơi» phát ra anh trên một luồng sóng điện duy nhất của Đài phát thanh «Con Khuyu» mốc tuần sa kỳ, cứ mỗi hôm có, một hôm lại nghỉ để bít, do thời hiệu Hít Tô Phe phụ trách với sự hợp tác của các văn nghệ sĩ Văn Tiêm, Văn Tếp, Ông sáu sĩ Kêu, Tì và các nghệ sĩ trình diễn Văn Cá, Văn Cua, Bưa nay, Tao đờn... Mấy đàn dân riêng một chương trình để nói về thơ nhị thập bát tự.

Nhị thập bát tự là một tiếng cổ rất nhưng lại mới toanh. Nhà thơ muốn làm bằng hiểu gì cũng chưa nên là phải đủ 28 chữ. Trong 28 chữ đó, đừng nên chọn cái nào mập mạp. Vì mập mạp không thể đưa vào cái hũ nước mắm nhỏng tài nhỏ được.

Để giới thiệu lối thơ hay ho này Tao Đờn... Mấy Đàn xin đưa ra bài thơ «An Nhện» sau đây của nữ sĩ Dâm Chanh Đui trong thi văn đàn «Ấu hở cứ». Bài thơ này đã đo Văn Cua ngâm và ông sáu sĩ Kêu Tì thổi sáo.

Anh ở Tương nay em bông thấy
Chiều giương đã ngả hết mảy thâm
Anh đi ra chợ mua sau nhện
Em dợp xong em hết dài dâm!

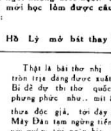

HỒ LÝ ghi

Tin cứu trợ quan trọng

Đêm 17 ám lịch, trời nhiều mây, lạnh rét, người ta được nghe một giọng hò ấp tình đầu quen thuộc, giọng Cô Đỉ Lan «nũng nịu» với các anh chiến sĩ.

«Đồng bào chúng ta đầu lạnh vì bão lụt... Lúc nghe đến, Lan tưởng tượng ra 1 bầu trời sao, vì biết rằng các anh chiến sĩ của Lan cũng nhiều như sao ngoài trời. Nhưng anh ấy tưởng là Lê giúp đồng bào trong người đang đói rét kia cũng đã nhận được 1 số tiền đáng kể. Các anh chiến sĩ của Lan, Lan tưởng mình đã ở cả bên đó để tặng cho đồng bào bao lụt đây.

Bầu trời của Đỉ Lan được gió tốc hành ra Trung ngày lúc đó. Nhưng sao đồng bào lại chết thế kia? Thì ra qua của Đỉ Lan chỉ có bấu trời ở an mà chẳng tìm thấy sao đâu cả!

Giỏi nhất thế giới

Cô bạn cũ Hồ Lý vẫn khen: «Lưu anh của em giỏi nhất thế giới. Anh viết văn cực... như là được là ao bao ấy». Hồ Lý khi nhận được lời khen kỳ thị sướng tới người ra như vừa nhận được một gói gạo người Kha. Nhưng hôm nay Hồ Lý xin tự chối cái vinh hạnh «giỏi nhất thế giới» vì các ông C.S (Xin đọng chúp mũ là Cộng Sản) nhà ta đã chiếm mất cái kỷ lục ấy của Hồ Lý. Các ông đã khẳng phe ra một tổ chức in giấy bạc giả sau khi chẳng đã hoạt động trên 1 năm và tung ra cho nên khánh kế lưng danh của Việt Nam Quốc Hoa xử tử mười có 90.000.000 đồng.

Kể cũng giỏi đấy chứ, mười đem tiền cực 3 chuột triệu mà đã bị thộp, cỡ ngày. Nhưng chỉ chậm một năm, nữa thôi chắc người nhà sẽ giau to tuấn nhỏng lực là bực.

Lang TÂY Lang TA

Bệnh gọt đầu

Lang Ta được Bếp Nhỏ tặng một mâm cỗ chó, chả cho cô bự. Trước đây Bếp ta có nhờ cụ lang chữa đùm bệnh gân.

Lang Ta không nở đợp một mình, nghĩ bụng: «Thằng Lang Tây vốn là thằng nhiều tiền. Bụng nó chưa loãn vì trung Kouch, khoán trùng, chấu trùng, dịch hạch trùng, dịch ta trùng, xít rét trùng. Tuy vậy, ở cột bao nay chỉ có nó và mình, sang chén và đâu lão vơi nó để cùng bớt cô đơn».

Lang Tây bèn nhận lời. Trước khi đi đợp, Lang Tây có nhét vào tai ca rông 1 ống thuốc chữa bệnh đau bụng.

Tại Lang đoán kết, hợp tác chặt chẽ và hoàn toàn nhất trí trong việc sơ tự cầy.

Giữa lúc đó người đương có tiếng ăn ào. Hai lang ngó ra thì 1 cảnh lạ: Nhìn sau ở gian rạn rạn tập tung trình đang hăng hái hắc hi hục thiêng trên vai một chàng đầu trọc tếu, nhân bóng, nhân thân, nhân như chuẩn. Dân chúng chạy theo bu coi đầy đường. Ông tới đây trọc thì gọc:

— Hoan hô các ông giỉ gọt cách mạng vui như Tết.

Các ông giỉ gọt thì gọt gì gọt lại:

— Đầu trọc muốn nâu. Có mới cách mạng mới đâm cạo trọc đầu. Đâm bả phân cách mạng nhất vì đề tốc đầu. Anh em bu, ve hô, nói gương cạo đầu anh đâm của ông anh bùng trẻ này. Gom sau mà ông trẻ hách thế, đâm cạo trọc đầu để chống cự Thà.

LANG TÂY: — Ủa! Cạo nhỏ nây muốn đi tu nhỉ.

LANG TÂY: Hãn cạo đầu để chống đầu nhỉ.

LANG TÂY: — Chẳng đối chi lạ ruồi. Cạo lâm như mình là ngoại trường ! Thiên hạ xập tiệm đến rồi rồi, lâm gì phải lính đình, ăn tôm đây?

Tại bạ chống đối còn hay hơn nhiều ngài ».

LANG TÂY: — Tưa lâm thế nào ?

LANG TÂ

Tại bạ cạo bết rau, lông mũi, lông nách, lông ngực, lông chân, lông tay và cả lông nách nữa. Cạo bết trơn.

LANG TÂY

Thôi mơi! Lan yêu Thân bà đang xập tiệm, thôi thăm 1 phát rồi lại kế công sinh ôn, ngừa tai lâm.

Đời tình ái và tranh đấu của CÔ GIÁN

Số 10

TÍNH-ĐẤU

PHẦN THỨ NHẤT
CHƯƠNG II

Tình thần đấu tranh cách-mạng của Phụ-nữ Việt-Nam hồi 1926-1930

Hồi xong chị Vân đến anh Độ. Trống đánh Anh lân minh chầm, đa ngăm vai rộng, mặt gan lì, hỏi đến câu thứ ba, thấy giọng nói Anh gay gắt với luận điệu hơi bướng, bèn ra tay. Chúng đánh Anh đêm thứ nhất trong lúc hồ cùng từ 9 giờ đến 1 giờ sáng. Đêm thứ nhì, chúng nâng tay hơn gấp hôi. Anh đề chúng tha hồ đánh, đâu cúi xuống, hai hàm răng nghiến chặt, hai cánh tay khép hai bên sườn. Anh đứng gần 4 tháng lên cơ phó thanh tra Rodière, ngón tay như 10 tiải chuối nhỏ, qua đâm lên bằng đầu tháng thăng bé... tha hồ cho chúng đâm đá, truyền trà cho nhau như trái banh bầu dục.

Thầy Anh banh hàm nghiến răng chúng thì nhau đâm hai bên quai hàm cho Anh phải nhà hai hàm. Cùng đâm, Anh cũng nghiến chặt hơn mỗi tên đâm Anh đến 4 • cú •. Anh chịu đủ 16 quyền như thế, nhất định không chịu hả lẽ ông. Một tên nổi hung cho là Anh • thi gan • với chúng, bèn bước đến bàn hồi cung, kẹo hộc tủ lấy ra • bàn tay sắt • (pung américan), nó lồng vào 4 ngón giống cho anh một phát, Anh lão đảo, hai mắt đỏ ngầu như máu, lác lác đầu vì bị ù tai... Anh đưa tay vuốt má, nhìn thấy rõm máu đầu ngón... Nhưng hai quan hàm Anh vẫn khít khít.

Ba thằng kia (Tây cả) xì xồ nói với thằng vừa tặng Anh cú • bàn tay sắt • cùng là mặt thầm Tây: • Encore un... pour voir ! Et nous allons nous reposer ! • (Một phát nữa... để coi ! Rồi chúng ta nghỉ) !

Dợt lới, gã kia chuyển thế đứng, ý định đánh mà kia của Anh, tránh bên mà đã bị thương (sở mặt thầm hồi đó, ít khi đứng biến mình trước • bàn tay sắt•, trừ phi gặp những tay tố như Anh Độ, Anh Doãn (Kỳ Con) hay anh Viễn, chúng mới đem dùng để thử thách sức gan chịu đòn của các Anh.

Song • bàn tay sắt • đã được cuộn bằng vải để khỏi làm rách da...đỏ máu tiên mặt can nhân). Tay gã vung lên tấn thứ hai... Anh Độ bị rung chuyện toàn thân, lão đảo rồi lạng người chúi chúi... quỳ hai gối xuống sàn. Nhưng quai hàm anh vẫn chưa nhả... Đứng lúc gã vừa đánh Anh cúi vực Anh dựng lên thì Anh ngất luôn... Sau trận đánh này tên phó thanh tra Rodière đã thảo tờ trình lên thượng cấp, trong đó vào đại khái: Tên gian cứu (le prévenu) lì chịu đòn đánh như con trâu nước không la cũng không khóc.

Hỏi chi, nó chẳng nói; hỏi tên tuổi nó lắc đầu... lắm như câm. Suốt thời gian thẩm vấn, chúng tôi đã • nang tay • thật nặng. Nó xỉu 2 lần... cũng chẳng la, chẳng kêu! • Độ đại ý nội dung tờ trình của Rodière lên Chánh Liên Phòng Ác Nức. Vì Độ gan lì không nói, nên tưi mặt thầm không biết tên thực anh là gì? Ác Nức ba lệnh đem Anh ra đồ, chất vấn 1 số đảng viên VNQDĐ, nhưng không ai chịu nhận Anh. Tại sao? Vì khi đem Anh ra cho anh em đồng chí trong đảng nhận mặt, Anh thoạt tiên gườm gườm cặp mắt với cái nhìn có ngụ ý hăm he anh em chớ có nói. Tắc dụng luồng nhìn tuyến của Anh quá nhiên có hiệu lực truyền cảm mãnh liệt.

Tự nhiên, không ai muốn phải gánh tiếc anh. Mặt trong số mấy người với cô Anh Phạm Biên đã nói là: cảm tưởng hôm được lenph gọi lên văn phòng... nhận mặt nhận thân trong đảng. Lên đến nơi. Anh Biên chân được ngay, mặc dù anh Độ bị xưng vù mặt mũi phía dưới. Anh Biên—Vốn là cảng nhân hàng SARIC Hải Phòng đã biết anh từ lâu—nhắc được liền song không hiểu sao khi thấy anh Độ chúng mặt gương ngỏ anh, anh Biên cảm thấy ớn ớn... Rồi tự chiến anh lắc đầu nói với phó thanh tra Rodiere anh không biết người này là ai?

Trong 5 đảng viên lúc đó đang bị giam cứu cùng mấy anh em cơ quan Hàng Bột vừa bị bắt về nhốt đây có 3 người không nhận được anh vì không biết và vì mặt anh xưng khóc nhận ra.

Nói tớ một người thứ 2, sau Anh Biên (không nhớ tên) tuy nhận được mặt Anh, cũng không dám nói biết Anh. Người này về sau cũng tiết lộ cảm giác thấy chơn chơn không dám khai biết Anh.

Thấy cả 3 đảng viên QDĐ cùng nói không biết, Ác Nức đập bàn la lối, nói đoạ... nhưng không lẽ đem tra tấn Anh đến chết để bắt Anh khai tên ?

Còn một giải phẩm cuối cùng. Ác Nức cho áp giải Anh sang Vạng tàn-Hòa lò, dẫn Anh qua các tiệm, các buồng giam cả tù thường lẫn chính trị phạm. Ai biết tên Anh sẽ được thưởng 2 chục đồ ký (2 ngân bảy giờ) Nhưng ở đây cũng chẳng ai rõ Anh tên là gì? Chưng thấy thua, thấy Anh trước ở Hải Phòng. Ác Nức liền sai Rodière đưa anh xuống đất Càng cần đến hàng tàu SACRIC, nhờ thợ thuyền hàng nhận mặt, nhưng kỳ lạ thật! cũng không ai phát giác lý lịch cần cước Anh cho mặt thầm. Cần nói là lúc đó mặt Anh đã hết sưng, chỉ còn bị bầng sơ sơ hai bên má. Sợ mặt sưng khó nhận diện, Ác Nức đã ra lịnh cho y tá sở phải tận tình chăm sóc các vết thương cần thiết phải làm mặt khỏi sưng bự để dẫn Anh Độ đi các nơi, xuống Hải Phòng. Đến hãng SACRIC, cũng chẳng ai nhận biết anh mặc dù họ giải anh tới đề lao Hải phòng (Prison civile) cạnh sở mẫy Caron, đường Bonnal; có một tù nhân Tàu lạu công nhân SACRIC cũ, trước đã a đua gia nhập chi bộ đảng Hải Phòng, cũng: 1 hồi hoạt động với Anh, cách đó hơn năm vì bị nghi đánh cắp đồ của sở, bị xử thành án 1 năm giam tại đề lao dân sự này (có lẽ vì pha giống và tham 2 chục đồng thưởng đã giao cao tay ấn nói : • Tôi nhớ mặt Anh nay lắm trước Anh cùng làm hàng SACRIC (hàng có nhiều tàu chạy sông biển và có xưởng sửa chữa thiết cụ) với tôi. Anh vẫn được người ta gọi tên là Độ, tôi không biết họ chi ?

Không có cách nào phải kiếm được thực hư lời phát giác của gã tù Tàu lại đúng hay sai. Ác-nức tính cho ghi tên Độ vào hồ sơ tư pháp của anh. (Năm 1930, anh Nguyễn xuân Tuy chi bộ Sơn Tây bị bắt vì bắn chết viên phó đoàn Talle trong rừng, lúc gã nây đi săn với một bạn Pháp ở Hà nội trong rừng Sơn Cốt, làm cho gã bạn nây sợ chạy thoát về đến Trung hà, báo Sở thiên phòng Sơn tây.

Hộ huy động lính lên Sơn Cốt lùng bắt Anh Tuy mà chẳng vân coi anh là thành tích bắt hào trong vùng nây. Đảng lẻ anh Tuy được vô can vì thiếu bằng chứng, họ đã tha anh về. Nhưng 2 tháng sau, một lão tiều phu đi làm rừng bắt được một cây súng săn, hiệu • Le François — Saint Etienne trong một lùm bụi ở cách lán anh ở (Hồi ấy, Anh Tuy làm phó xã đoàn xã Sơn Cốt) không đầy 900 mét. Ông tiều phu nây không đám mó đến súng... rồi một hôm lên Sơn Tây, mua một lưỡi cưa lớn thầy nhà hàng cũng có một cây súng săn treo trên vách, ông bèn hỏi giá bao nhiêu? Người chủ tiệm nói: ba trăm đồng, ông mới thuật cho chủ tiệm hay ông đã thấy một cây súng như vậy trong rừng Sơn Cốt không biếu của ai đưa nơi đó? Ngờ đâu, ông chủ chủ tiệm lại có bà di là vợ chính thức viên Phó Đoàn.

Talle đã bị anh Tuy hạ sát tháng trước. Thế là Sở Mật thám Sơn Tây lập trc hay đồng lực lượng, đi theo ông già đón cũ lên Sơn cốt tìm thấy khẩu súng săn đăng là của Phó Đoàn Talle. Khi đem ở cây súng lên sở Liêm phòng Trung ương nhờ giám nghiệm.

(Còn nữa)

Thở ngọt

TỪ-KÉU phụ trách

Cái đầu trọc của Huyền-linh-Tử

(1 thanh niên cạo đầu để phản đối chính phủ Hương với by voạg đánh lên một tiếng chuông)

Có chàng «ái quốc» người trẻ mãng
Mái tóc xanh rì bỗng cạo phăng
Một nhát «tăng đo» đầu trọc lốc
Mà xem mâu vịt dẫn còn hăng!

Răng đây cảnh cảo cu gầu Hương.
Lầm cầm không xong việc chính trường!
Tinh nguyện biến thành chiếc chuông lỗ
Dòng lên oài tiếng kêu thường... uông»!

Ta nghe khoái trá thầm ao ước
Mong gặp kỳ nhân, may mà được...
Sẽ mượn cái đầu làm cái chuông
Cầm cố mà nện chắc đặng phước!

Mô Phật, đệ tử cầ lòng thành
Cầu cho chúng sinh nhiều tốt lành!
Dù hơi mạnh tay, ngất xỉu tại...
Đầu hẳn đầu vỡ chưa tan lành!

Than ôi, cạo đầu mẫu... ái quốc!
Có ai... quốc chăng, hay tu khước?
Thành tích to hơn chiếc lá tre
Hám rầu lân phản nuôi dái thượt!

TỪ KÉU

NHẮN TIN: Tư nay «Tìm bạn đỡ buồn» lại ra sức bạn gần cho Đùa Dzai. Tả chỉ nhận những gì trong phạm vi mình «phụ trách». Có như thế mới tránh được sự trái lẹc.

Ông Nguyễn-văn-Hương: Rất tiếc tòa bào không nhận chuyện thơ. Mừng ông thăng cấp. T.K.

BẾP NHỎ

Làm sao khỏi bị ăn đòn?

Đào Phẩm là một chính khách «Kỳ gì làm nhỉ đoạt cho Hàn ở đất Giao Chỉ. Cái mốt của thời đại chớ để nây hơi kỳ cục. Nghĩa là muốn được cấp một giấy thông hành để vào chính quốc thì người ta lấy ra cái trò bịt thôi chính trị để hoạn hỏ, đã đáp um sùm.

Mấy lão sau đây, hội trường chính trị biến thành hội chợ... chỏ chết. Thảo luận chưa hết đã vác ghế đập nhau tơi bời, máu chảy đề tóc đai. Anh em bu, ve hô, nói gương cạo đầu anh đâm của ông anh bùng trẻ này. Gom sau mà ông trẻ hách thế, đâm cạo trọc đầu để chống cự Thà.

LANG TÂ: — Ủa! Cạo nhỏ nây muốn đi tu nhỉ.

LANG TÂY: Hãn cạo đầu để chống đầu nhỉ.

LANG TÂ: — Chẳng đối chi lạ ruồi. Cạo lâm như mình là ngoại trường ! Thiên hạ xập tiệm đến rồi rồi, lâm gì phải lính đình, ăn tôm đây?

Tại bạ chống đối còn hay hơn nhiều ngài ».

LANG TÂY: — Tưa lâm thế nào ?

LANG TÂ

Tại bạ cạo bết rau, lông mũi, lông nách, lông ngực, lông chân, lông tay và cả lông nách nữa. Cạo bết trơn.

LANG TÂY

Thôi mơi! Lan yêu Thân bà đang xập tiệm, thôi thăm 1 phát rồi lại kế công sinh ôn, ngừa tai lâm.

Đào Phẩm bèn nhận lời. Trước khi đi đợp, Lang Tây có nhét vào tai ca rông 1 ống thuốc chữa bệnh đau bụng.

Tại Lang đoán kết, hợp tác chặt chẽ và hoàn toàn nhất trí trong việc sơ tự cầy.

Giữa lúc đó người đương có tiếng ăn ào. Hai lang ngó ra thì 1 cảnh lạ: Nhìn sau ở gian rạn rạn tập tung trình đang hăng hái hắc hi hục thiêng trên vai một chàng đầu trọc tếu, nhân bóng, nhân thân, nhân như chuẩn. Dân chúng chạy theo bu coi đầy đường. Ông tới đây trọc thì gọc:

— Hoan hô các ông giỉ gọt cách mạng vui như Tết.

Các ông giỉ gọt thì gọt gì gọt lại:

— Đầu trọc muốn nâu. Có mới cách mạng mới đâm cạo trọc đầu. Đâm bả phân cách mạng nhất vì đề tốc đầu. Anh em bu, ve hô, nói gương cạo đầu anh đâm của ông anh bùng trẻ này. Gom sau mà ông trẻ hách thế, đâm cạo trọc đầu để chống cự Thà.

— Thưa ngài, muốn hội thảo chính trị mà khỏi bị ăn đòn thì xài chước gì ?

Không Phu Gao đợp ba miếng thì bỏ khe rồi đáp :

— Nên ngồi gần cửa mà chạy cho mau.

— Ngồi gần cửa đâu có lên mà có trên bộ, đã đâu được ?

— Hoan hô đã đâo xong rồi ngồi gần cửa.

Đào Phẩm hơi thất vọng :

— Chước mà kẻ bên nây vân ngài không phải là người khác. Mà là chước vân ngồi giữa hội trường chứ bơi ơm sớm nhưng cóc sự đó mấy cơ !

Không Phu Gao lắc đầu :

— Chước đó thì «Gro no se pa, « lé vu dang tôt sup» ! !

Đào Phẩm bước khỏi cửa, chửi thầm :

« Người đời hễ mở miồm là «Không Phu Gao Viết». Kỳ thực «Không PhuGao» Viết» chẳng ra cái khỉ khô gì. Thế mà có kẻ cứ đem lời lẽo ta ra đăng ở mục « Hoa thơm cỏ lạ ».

Mầm tôm kinh niên

Không Phu Gao quả thật chẳng ra cái khỉ khô gì trong mu u kế giúp Đào Phẩm đỡ bị ăn đòn ở các cuộc hội thảo chính trị. Giá Đào Phẩm tới gỏ cửa nhà Tử Lô Lộ, ta chắc Tử Lô Lộ, mặc dù là môn đệ của Không Phu Gao, sẽ vay mưu kế hay ho cho Đào Phẩm. Theo ý ta, ở cũng là ở của tên Đua Dzai, muốn hội thảo bằng đề mà đó ăn đòn đau, chỉ còn cách may so giấy vắt. Hoặc ăn nhất, ở nhà hội thảo với vợ và xi vét cho con.

Tin vắt

Niềm vui nhất!

Một anh nhà báo hỏi Maurice Chevalier:

— Lần nào là lần vui nhất đời ông ?

— Lần thì gặp Greta Garbo không mang mũ mũ kiểu

Anh nhà báo nhắn nhó :

—Ông kỳ thật, nhớ đến bà không mang cái gì thì khoái, chớ không mang không sì mà khoái sao nổi !

Tao muốn chết

Cô ba đang nằm chán nhất. Cô gọi đình xem quanh chín khóc. Cô Ut, con gái cưng thì thủ bảo :

— Bố ơi bây giờ bố muốn gì ?

— Tao muốn chết, cụ Ba thở hổn hển lên tiếng, miồm đem thì ở đi tu nay đi cưng...

TÌM VIỆC

Nam Sinh Đệ IB cần hàng Tuổi 18. Khá toán Lý Hóa muốn kèm trẻ em tại tư gia hoặc việc gì vừa sức để kiếm tiền học thêm vì công quáng đói con lại vì quê ở Quảng Ngãi vừa bị bão lụt cùng nhà nhà cửa.

Vậy ông bà nào bảo tâm giúm giúp kẻ khốn cùng sin biên thơ về ở:

GÁM 524-118'3 lai FPhan Đình Phùng Saigon.

BẾP NHỎ hàm

Làm sao khỏi bị ăn đòn?

Đào Phẩm là một chính khách «Kỳ gì làm nhỉ đoạt cho Hàn ở đất Giao Chỉ. Cái mốt của thời đại chớ để nây hơi kỳ cục. Nghĩa là muốn được cấp một giấy thông hành để vào chính quốc thì người ta lấy ra cái trò bịt thôi chính trị để hoạn hỏ, đã đáp um sùm.

Mấy lão sau đây, hội trường chính trị biến thành hội chợ... chỏ chết. Thảo luận chưa hết đã vác ghế đập nhau tơi bời, máu chảy đề tóc đai. Anh em bu, ve hô, nói gương cạo đầu anh đâm của ông anh bùng trẻ này. Gom sau mà ông trẻ hách thế, đâm cạo trọc đầu để chống cự Thà.

— Thưa ngài, muốn hội thảo chính trị mà khỏi bị ăn đòn thì xài chước gì ?

Không Phu Gao đợp ba miếng thì bỏ khe rồi đáp :

— Nên ngồi gần cửa mà chạy cho mau.

— Ngồi gần cửa đâu có lên mà có trên bộ, đã đâu được ?

— Hoan hô đã đâo xong rồi ngồi gần cửa.

Đào Phẩm hơi thất vọng :

— Chước mà kẻ bên nây vân ngài không phải là người khác. Mà là chước vân ngồi giữa hội trường chứ bơi ơm sớm nhưng cóc sự đó mấy cơ !

Không Phu Gao lắc đầu :

— Chước đó thì «Gro no se pa, « lé vu dang tôt sup» ! !

Đào Phẩm bước khỏi cửa, chửi thầm :

« Người đời hễ mở miồm là «Không Phu Gao Viết». Kỳ thực «Không PhuGao» Viết» chẳng ra cái khỉ khô gì. Thế mà có kẻ cứ đem lời lẽo ta ra đăng ở mục « Hoa thơm cỏ lạ ».

Mầm tôm kinh niên

Không Phu Gao quả thật chẳng ra cái khỉ khô gì trong mu u kế giúp Đào Phẩm đỡ bị ăn đòn ở các cuộc hội thảo chính trị. Giá Đào Phẩm tới gỏ cửa nhà Tử Lô Lộ, ta chắc Tử Lô Lộ, mặc dù là môn đệ của Không Phu Gao, sẽ vay mưu kế hay ho cho Đào Phẩm. Theo ý ta, ở cũng là ở của tên Đua Dzai, muốn hội thảo bằng đề mà đó ăn đau, chỉ còn cách may so giấy vắt. Hoặc ăn nhất, ở nhà hội thảo với vợ và xi vét cho con.

Thư của người chỉ gửi cho cô

Huyền

Của Chu Tử

Vì tác giả lâm bịnh nặng, nên tạm gác lại 1 kỳ. Xin cáo lỗi cùng bạn đọc

Tìm bạn đỡ buồn

● Học sinh độ từ 16 tuổi, buồn thì rốt. Tìm bạn bốn phương không phân biệt mọi sự. Thư về Nguyễn thị Trúc trường trung học Tô hiến Thành, Quốc lộ 13 Lộc Ninh.

● Nam giáo sinh 23, xa quê, đơn độc. Tìm bạn vẽ em trai gái khắp nơi. Thư về Mẫu Tiêu 12 Thái Lập Thành — Phú Nhuận.

— Nữ y tá độ nhỉ, buồn vì bọ: kém mà không có anh, chị kém. Tìm một anh hay chị để chỉ dẫn. Hứa sẽ là em ngoan. Cần thành thật, đứng đắn. Thư về Vân 59 Lê quốc Hưng, Khánh Hội.

— Thu Trang' hoc Đệ nhất, buồn. Thích thư các anh ở Không Quân. Cần thành thực. Thư về 59, Nguyễn Trường Tộ Khánh Hội.

● Nam sinh đệ nhất, miền, đứng đắn. Tìm bạn khắp nơi. Thư cho anh, sẽ tăng lai. Thư về Phong Ngọc 75/ 90 Bis, Nguyễn Thông Saigon.

● Lê Sương 18 tuổi, độ nhỉ. Hiền, thày mi, tâm sự buồn. Tìm bạn bốn phương trao đổi thư từ và hình ảnh. Hồi ám tắt cả. Thư về Đặng Đại Diện Xã An Nhơn, Quận Đức Tôn Vĩnh Long (nhờ giao lại C).

● Cô đơn, nghề, đi xa, dễ sầu đa cảm. Tìm cảnh nhận của bạn vẽ em trai gái tìm đến. Thư về 138/3 Mạc Văn Chy Lớn, (nhờ chuyển lại Nhơn).

● Hai nữ sinh Quynh, Thuy đều 16 tuổi, buồn vì nghiệp và học dở. Tính nóng, liều, nhưng thành thật, Tìm bạn. Thư về 51/6 Phan đình Phùng Saigon

● Nữ sinh 15, đệ tứ. Hay buồn và không nhớn. Thích cine, nhạc bốn phương, hoa ép. Tìm bạn đồng sở thích. Hứa sẽ là người ca ngoan của các anh chị. Thư đầu có ảnh sẽ tăng lại (kèm thanh thế). Thư về 167 Vô di Nguy Phú Nhuận. (Nhờ chuyển cho Thùy Khanh).

CON GÁI ĐỨC, một kỳ công của nền văn-minh sau kỳ đại chiến thứ II

(Tiếp theo)

THIỀU-GIANG thuật

Loại người phá kỷ lục: Đàn bà

«Franlein» «Cô» Đức của thời đại mới, có đủ mọi nét ái cũng phải yêu, chỉ không riêng đàn ông mà biết vui đẹp, yêu đời, thông minh, chịu làm chịu ăn chịu chơi. Các bà xã vẫn có cái duyên bà đem vẻ việt bảo tăng bết rất.

Con gái Đức phải điển hình, một thứ con gái có đủ mình lực thể hình loại, tư loại người yêu đời, mến, đến loại người chân đẹp nhất, tô loại người đề tính nhất, đến loại người khó tính nhất!

Các cô có thành công trên người: tất cả 18 người khing? Hoàn toàn thì không lấy gì làm bão đảm, nhưng ta sẽ kể qua công khai quan lắm! Từ năm năm 1960 đến nay, các nhà sản xuất phim ảnh, các chuyên viên mỹ thuật đua nhau sang Đức tìm người đẹp để đóng phim, chụp hình quảng cáo và bình như tìm cả bạn đường vẽ nếu chung cơm, thuở chung nhà nữa.

Người Đức có phép thân thông biến hóa hay sao, mà lại nặn được con gái vừa đẹp, vừa duyên dáng, vừa thông lanh như vậy? Thật ra chỉ có hai yếu tố tạo nên những thuật siêu nhiên của loài người:

1) Sức cố gắng trau dồi.

2) Kiến thiết để tạo Mỹ quan.

Ngoài ra phụ nữ Đức còn có một ưu điểm, ty ai cả. Đã Hitler, mang nặng đầu óc chủng tộc, người Đức vẫn là giống người chứa trong thân thể nhiều giống máu nhân. Vẫn là một quốc gia sắt nhập bằng bao nhiêu tiền bạng nhỏ người Đức được cấu tạo bằng nhiều đặc tính tiếng đều mới tiếng bạng sưa.

Những tiếng bạng gần miền Đông Âu bổ đắp cho phụ nữ Đức, tính nết thêm hòa êm ả, chịu khó. Những tiếng bạng thuộc Tây Âu, bắt người con gái phải quật cường trước đầu giữa mảnh đất nhỏ bé để xây dựng gia đình, xây dựng sự nghiệp cho chính bản thân.

Dàn bà không ai là xấu cả

Con gái Đức có quan điểm riêng về sắc đẹp. Theo họ không thể có người đàn bà nào hoàn toàn xấu cả. Sắc thắng cũng chỉ vì tôi mang nặng mặc cảm sắc nhiều tiền. Sự người ta đẹp là có ngày tuổi sắc thật!

Cấu tạo sắc đẹp! Được nơi có phong trào đổi mới nết nào, đó là nơi mà thu khoa học, học tập ông Đức là đường ngoại, người con gái Đức khó gì chiếm nổi ngoác mép như mấy cô đào chiếu bóng, không ở thay thấp thỏ như mấy cô con gái nhà lính Độ là 1 nụ cười bẩn nhiên, nên sắc tế rất, có hiệu quả rõ rệt dân ông: «Chàng ơi, chàng yêu đời đi, đời đang sống lắm mà, I ngày số gì vội tôi có cả muôn ngàn bất ngờ lý thú.

Sa nụ cười là giọng nói, cách nói. Giọng nói cần vừa phải trong trẻo, lời nói cần vui nhưng đừng quá trớn. Có 1 bạn vào tiệm mua bánh, tay có việc cần phải gấp một nữ công chúc, bạn sẽ có dịp được nghe một tr ng giải cấp gọn ghẽ, kín cùng, bạn sẽ có dịp được cười thỏa thích vì con gái Đức giải nói đâu lắm. Nhưng, nếu bạn nói con người, rõ bụ đi lâm chuyện ma thì không được thỏa mãn đâu.

(Còn tiếp)

XEM TRANG 4 :
NHIỀU BÀI và TIN TỨC QUAN TRỌNG

Thuốc BETAMINE 50 và 250
Ngoài ra còn: MÊT MỎI, AM NGỦ ĐAU MINH, PHU THUNG
Kiểm nhận số 101 ngày 16-3-63

HỒNG NHI TÁN
ÔNG TIÊN
Thuốc bổ trẻ em còn trong tháng đến 6 tuổi:
★ LÀM BIẾNG BÚ.
● ỌC SỮA, KHÓC ĐÊM.
● ĐỔ MỒ HÔI ĐẦU.
● TRONG MÌNH HÂM NÓNG
Giúp cho đứa nhỏ mau mạnh và chóng lớn
Bán ở các tiệm thuốc Bắc
NHÀ THUỐC ÔNG TIÊN Phú-Lâm — Cholon
KNBYT. số 517—90-11-63

TRỊ TÁO BÓN Thuốc lá BOLAX

CỬU-LONG-HOÀN
VÕ-ĐÌNH-DẦN
BỔ HUYẾT, DƯỠNG TÂM, TRANG THẬN
Dùng khi KÍ-KHÍ, THỨC ĐÊM, LAO LỰC NHIỀU.
Hỏi các tiệm thuốc Bắc
KN.số 544—20.11.63
Tổng phát hành: PHƯỚC-HÒA

Bà Đả Sơn Quân Tán số 1
VÕ-VĂN-VÂN Trị bịnh Tử Cung và Bạch đới Hạ
(K.N. số 145/16-5-63 — Hỏi các tiệm thuốc Việt—Hoa)

Phương thuốc gia truyền
ĐIỀU KINH BỔ HUYẾT
— Cho cô gái 14 tuổi mới thấy kinh—Cho Bà, Cô, Ông, huyết nóng tim yếu—Cho Bà, Cô, mập, nhiều đàm, bế tắc kinh lạc.
Song liệu điều kinh Bạch đới số 7
VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC PHÒNG
201—211 Nguyễn-thái-Học Saigon. Các tiệm thuốc Việt Hoa đều có bán 2 loại thuốc: tế mật và đẹp khỏi.
KN.số 354 ngày 9-4-63

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Thơ Búp Bê

BÚP BÊ

Số 10 — NHẬT BÁO CỦA BÚP BÊ TỪ 7 ĐẾN 77 TUOI

● DUYÊN-ANH phụ trách ●

XA CÁCH

Ngày giờ xa cách rồi
Quả bương thân yêu ơi!
Giờ chiều không cần đùa
Trên tóc, trên làn môi

Bây giờ xa cách rồi
Đường phố thân yêu ơi
Không cần tung tăng nhảy
Dọc từng hàng ô mới

Bây giờ xa cách rồi
Dâm chồi mục đồng ơi!
Tiếu sáu cô cầu vút?
Chiều vẫn chậm chạm rơi

Bây giờ xa cách rồi
Bước chân bé nhỏ ơi!
Bi vào lòng thành phố
Ngỡ ngàng như lá rơi

Búp Bê TÔ CHÂU

MẸ BÉ

Mẹ bé năm nay đã già
Bao công khó nhọc ở nhà mẹ lo
Tiền ăn học mẹ lo cho bé
Bao lội mẹ „nhẻ" bé xin vâng
Trời lạnh sáng sớm tinh sương
Mẹ lo mẹ dậy lên đường bán xôi
Mỗi ngày mẹ nấu một nồi
Đem ra cho bán mẹ ngồi chờ mua
Bà „xong rồi mẹ lo" sớm
Lại còn nấu nước" thêm cơm
Nhưng nào mẹ có kể c"ng
Thân cô quảng vắng, vì chồng
vì con
Bé thương mẹ đã mỏi mòn
Với bao khó nhọc mẹ còn
phải mang
Tờ nay bé quyết s"n sang
Chuyên lo học tập ở" làm mẹ vui
BB ĐỖ THỊ LAN
(Tân-Hải Biên-Hò)

BÚP BÊ NHỎN

(Mục này dành riêng cho các bóp bê thích nhỏn)

Trương Võ Kỳ ca vọng cổ

CHƯƠNG CÔM: Nhóc con Hùng ơi! Vô kỳ ca được sáu câu vọng cổ đấy mấy e.

NHỐC HÙNG: Đúng ngồi Đại Tướng...

CHƯƠNG CÔM: Đúng... tối nay mấy bác Dũng Đa kao đã đi coi tuồng cải lương «Cô gái Đồ Long» đó!

NHỐC HÙNG: Tưởng gì chứ thì tôi vua Quang Trung cũng có được vọng cổ!

EM đã làm gì cho 2 triệu đồng bào rượt thật của ta ở Miền Trung chưa ?

Búp Bê Đi Chơi

Dzũng Đa-Kao

Chuyện của THIÊN-CHƯƠNG

Đi là đi Chiến Đấu
Đi là đi Chiến Thắng !

Quyên T. ở Định tức Khu Trần Ác đệ nhất Hoa Lư lục quái thầy Dzũng Đa Kao xua quân vào sào huyệt của nó mà bọn lính gác không lẽ biết một tí gì thì nó cứu xôn lắm. May mắn làm sao con nhà Dzũng Đa Kao lại bỏ «xung phong» nên nó mới kịp bẻ quân rút Biết về một bên cột gốn. Giả con nhà Dzũng Đa Kao không bỏ «xung phong» thì trận này hẳ như nó lừa. Quyên Tân Định mà lừa thì còn chi là danh tiếng của Quyên Tân Định nữa !

Nó đã thở phào khi thấy Dzũng Đa Kao «chấp thủ» đề nghị «ngưng nhau thôi kẻo La Mã. Quyên Tân Định chợt nghĩ «vị trí» đóng quân của mình là dân quân ngay lập tức. Nó kh ng «cờ» tập hợp như Dzũng Đa Kao nhưng nó là «cây» sáng phim La Mã nên nó sắp đặt bằng ngồ cũ ệ chính tử lắm.

Bọn Bốn lúa, Ba sứt mẻ, Tân nấp, Hưu rỗ, Tư trọc đứng lên nhau. Tụi nhóc khác đứng cạnh nhau mỗi đứa chừng nửa thước. Thầy thiếu sót bên nhóc, Quyên Tân Định dạm chân.

— «Pe pê» con nhà Dzũng Đa-kao ! Nó loại bốn thằng lính của phe mình rồi.

Nhìn Bốn lúa, Quyên Tân Định nói :

— Thằng nhóc mình bắt lác nay đứng là thằng đa thêm của Dzũng Đa kao. Nó cay mày lắm đó. Lá nữa mày cho nó bài bẹ. nghe chưa?

Bốn lúa co quyền dòi chân co hỏ đang lva bóng :

— Ừa ! Tao sẽ cho nó thưởng đòn ... lớn !

Quyên Tân Định dặn dò bọn Hưu Lư ngũ quái:

— Chia nhau ra mà «quân». Tao choáng thằng Dzũng Đa Kao. tả g Bốn lúa choáng thằng nhóc đó tha.n.Còn bọn Ba sứt mẻ choáng thằng tham mưu» của Dzũng Đa Kao Ba sứt mẻ «ôm» thằng nhóc con Hùng cho tao :

— Ừa !

— Có thắng nào hỏi gì nữa không ?

Tân mặo dơ tay.

— Đánh đau hay đánh thế ?

Quyên Tân Định «ơi miệng :

— Đánh đau...

Chợt nghĩ ra một điều quan trọng, Quyên Tân Định hỏi :

— Đệ quân áo xáo một chỗ !

Bốn lúa được trao nhiệm vụ thu quân áo của quân lính gộp lại một bên cột gốn. Xong đâu đó, nó lại đứng v.o hàng ngũ như trước. Quyên Tân Định h.i lần !

— Chuẩn bị tấn công !

Bốn lúa nói :

— Phải kớt bài gì chứ ?

Quyên Tân Định bắt bẩm :

— Hát bài gì ?

—Nây bao hùng binh tiến l»»» đ !

Quyên Tân Đ nh h t v o nhịp :

— «Nây bao hùng binh tiến lên»... Hát, ba...

Nhóc con quai mồm ra hát :

«Bờ cõi vang, ngàu quyết chiến, Bước oai nghiêm theo tiếng; súng đi trung hoành.Đứng đúng đủ g Đoanh đoanh đoanh.

«Đi đi là đi chiến đấu. Đi là đi chiến thắng. Bước lên đây người Việt Nam.»

Sân Hoa Lư dưới ánh nắng chiều ửn gắt, rộn r ng những điệu hát hùng. Bên thì «Xung-xung phong Gì? gió! Đùng đùng đùng !» bên thì «Nhà đi chiến t ắng» Và cứ nó vừng mồn «Đhà đ ôi nh đoán nhớn" nửa thì thích quá !

B.B TRƯƠNG SƠN
(NHÓM PENSEE)

4-h Duyên Anh

Thưa anh em ất là lâm vu-ng và sung sướng. Đã bao ngày xa cách Anh em ta khán-ferge nói thuyền mi nhau em buồn-tiếm. Hôm nay gặp lại em tươi sướng vô ngần Không kém gì anh đâu. Em được cái danh dự là đương đang bao trước nhịt.

Cô gì, ung sướng cho bằng anh nhỉ. Tư ngày T.Đ bị đóng cửa mà đi tìm anh hoài mà chẳng thấy.

Rồi một hôm em thấy các tờ báo có quảng cáo bảo Sống sắp tục Văn Em mừng vui khó tả và thèo đó. Cuối cùng ngày ước mong ấ đã đến em vô tất cả bạn cũ.

Nghĩa là chúng em lại được tụ nhau...

BÚT BÉ NIÊN (CHOLON)
Anh Duyên Anh

Phòng triển lãm các tác p ẩm của chúng em do anh chủ tọa có khán giả nào tới thưởng thức chưa mà anh khen lm nhiều ? Hay anh cũ đưc nhật một khán giả bắt đắc đi là anh phải khó xử (ui ! đâu... mi thôi ?

A: Đại gì xuống đường. Xuống đường cho xe chết chết ở anh chi được cái xứ đại trẻ con thôi.

Anh bảo anh Đăng Giao về Quyên tân Định có vẻ "anh chị" hỏ. Còn khưa đi NhônQuyên tân Đ nh em rên tưởng ngay t ỷ con cua kênh cả đời cũng to tướng, ưa gọi lên nói đm em thọp đầu nó cho sao cong bơ Em bị cấp cho khóc cả buổi, còn mà t i cụ bảo «lăng đời lắm». Nếu em lớ Thế Chương em long trọng gần cho Quyên Tân Định cái biết h ủ cua ba cảng con Dzũng Đ Kao. đẹp trai đó. Em có tưởng, chỉ bán thuốc cao quảng cáo nai chứ. Ôn cái gì không lỗ, mặc an hoa lâm chăm, giống thôi là g ông.

Qua Tân Định đôi đầu vô ... an h Đăng Giao có vẻ ... ên sin tay. Mặt đăng cộc kệch như ... ấy, còn một đăng lanh le quá. Nhiều thằng chắc không ma đánh. «Anh Duyên Anh, anh tính cho thiên hạ ăn bụng cười đ, ,ỉnh Bút bé hé ?

Búp Bê Viết

Súng... khoai lang

(Tiếp theo)

— Ừa ! mày đừng nói nhe !

Hai đứa ăn xong lấy tay quệt miệng làm cho mấy bọn đàn đen ngược ra hai bên mép mà không biết vì chúng mà tiếng tụi kia... Nhìn nó bị tụi bỏ là thì g Danh bảng Can cười chúc chín :

Ê ! tụi bay bỏ với ăn vụng cả ho hà ! xí! lều lều! học trò ăn vụng cả khu, ông thầy bắt được gỗ mo lên đầu...

Hùng bị tụi Dũng cho thằng Thìn thằng Quốc dẫn đi bán, nó tụ cai khán phơi ở sào của chị thằng Quốc bịt mắt vì thằng Quốc lấy bịt.

Hai tay nó đưa ra sau chập lâm một lẩm như bị trói thức kẻ. Đ n chỗ đã định, chỗ mái thong t ay đưa ăn đến cửu Hùng Thắng ! bân nghĩ ra cách hay hay nên bảo Quốc và Hùng :

— E ! tụi bay, tao làm bộ đọc bản ăn của thằ g Hùng để cho tụi kia đến cửu nó chứ, bi giờ tao đọc nhé !

— Ừa !

Làm bộ ho lên mấy tiếng Thìn đưa hai tay không ra trước lâm như cầm tờ giấy, miệng đọc lớn.

— Thằng Hùng... mầy làm gì tao quên rồi !

— Làm Đại Tướng ! Mầy cứ kêu tao là Đại Tướng đi !

— Ừa, Đại Tướng Hùng bị xử bắn vì có tội... tội... bồi bom không cho tao ăn bọn, mua trái cóc tao ăn một miếng cũng không cho...

— Ừa ! Tao bỏ mà ăn vụng cho mày ăn mà mày bắt tao phải chịu tội thế thì tao ăn cho mày chết đi.

Một trong 2 đứa nói thế. Dũng trỏ vào Mạnh hỏi :

— Mạnh, cái vụng tao đâu? «Phải tao đâu? Tao mới đưa mầy bắt nó mà đó!

Mạnh chưa kịp nói gì, thằng Vinh thật thà:

— Nó ăn vụng rồi, nó nướng ...

— Hồng biết. Mạnh, mầy trả «phát» tao thằng Mạnh chạy tọt vô chỉ. Dũng chạy theo. Hù g choáng đã; cứng chạy theo cũn cả đám, qu n lết chuyện chưa vui đưa mầy, chạy theo Dũng đi đâu khoai.

Dũng đuổi theo đ n nhà gặp chị Châu. chị của Mạ h hỏi «nước»

— Chị ơi ! Mạ oo ăn cay sướng của tôi !

— Trời ơi ! quá rồi Mạnh ơi! mầy...

— Đau en ! tui đau có ăn. Tụi nhóc cái nhau làm ồn cả hẻm, làm cho mụ ngạc nhiên bỏ mà đứng ngẩ.

Thằng Quốc bị chị Hương đánh vì làm mất cái khăn phơi trên giây kẽm. Thìn, Dũng cứ đòi «phải» hoài, nên bị mẹ nó cho ăn cái bạt tai cả lên khóc.

— Hu ! hu !... Trả «phải» tao đây ! Sống cái gì mà ở e mày chứ có phải sống của mầy đâu ! Mầy ăn ! hu ! hu !...

B.B. NHỎ

Gia Đình Búp Bê

BÚP BÊ MỸ (TÂN ĐỊNH)
Anh Duyên ... của Mỹ

Bác nghỉ lâu quá lắm mấy trả quá M ấy mới nhớ hứ bớn Mỹ lo thế vì nơ-ln anh em mình xé khóng được, nói chuyện với nhau nửa hỏ. Bác gởi bảo «Sống lạ». Mỹ «Sống kinh khủng.

Mỹ cứ ở trên Mỹ, t'ất lúc mấy lầu anh bảo ở cn nhà được, rồi nuyện Mỹ-nhơn đang.Mỹ vừa mòm ra hỏ hỏp.

Ấn nay, lấy gừng vừng đất bun và của mình ở nơi nhơn rộng, b-ớ ở nhưng nơi Lu nó «hù» bỉ nhớn" nửa thì thích quá !

A.B TRƯỜNG SƠN
(NHÓM PENSEE)

4-h Duyên Anh

Thưa anh em ất là lâm vu-ng và sung sướng. Đã bao ngày xa cách Anh em ta khán-ferge nói thuyền mi nhau em buồn-tiếm. Hôm nay gặp lại em tươi sướng vô ngần Không kém gì anh đâu. Em được cái danh dự là đương đang bao trước nhịt.

Cô gì, ung sướng cho bằng anh nhỉ. Tư ngày T.Đ bị đóng cửa mà đi tìm anh hoài mà chẳng thấy.

Rồi một hôm em thấy các tờ báo có quảng cáo bảo Sống sắp tục Văn Em mừng vui khó tả và thèo đó. Cuối cùng ngày ước mong ấ đã đến em vô tất cả bạn cũ.

Nghĩa là chúng em lại được tụ nhau...

BÚT BÉ NIÊN (CHOLON)
Anh Duyên Anh

Phòng triển lãm các tác p ẩm của chúng em do anh chủ tọa có khán giả nào tới thưởng thức chưa mà anh khen lm nhiều ? Hay anh cũ đưc nhật một khán giả bắt đắc đi là anh phải khó xử (ui ! đâu... mi thôi ?

A: Đại gì xuống đường. Xuống đường cho xe chết chết ở anh chi được cái xứ đại trẻ con thôi.

Anh bảo anh Đăng Giao về Quyên tân Định có vẻ "anh chị" hỏ. Còn khưa đi NhônQuyên tân Đ nh em rên tưởng ngay t ỷ con cua kênh cả đời cũng to tướng, ưa gọi lên nói đm em thọp đầu nó cho sao cong bơ Em bị cấp cho khóc cả buổi, còn mà t i cụ bảo «lăng đời lắm». Nếu em lớ Thế Chương em long trọng gần cho Quyên Tân Định cái biết h ủ cua ba cảng con Dzũng Đ Kao. đẹp trai đó. Em có tưởng, chỉ bán thuốc cao quảng cáo nai chứ. Ôn cái gì không lỗ, mặc an hoa lâm chăm, giống thôi là g ông.

Qua Tân Định đôi đầu vô ... an h Đăng Giao có vẻ ... ên sin tay. Mặt đăng cộc kệch như ... ấy, còn một đăng lanh le quá. Nhiều thằng chắc không ma đánh. «Anh Duyên Anh, anh tính cho thiên hạ ăn bụng cười đ, ,ỉnh Bút bé hé ?

Hình Hôm Nay

bỏ quên

cây khô trơ gió lá vào
sông trăng vòng đến lưng đèo thân em
chiếm bao tính cắc chọc phiền
đi rong ngoài phố ngủ mèn heo may
nhớ nhau thân thế sáng nay
mây chi cảng mắt hoa mây thôi vẽ
kiến tết lỡ tiết đem mê
ngoại ở ô chuột cùng đi tìm nhà
bạn bè bụi phố khu xa
tiếng ru buồn bã bảng qua nhà mình
ôn ngàng một khối ân tình
tơ giăng mấy lợi lành đành đối đời
hiên nhà đành giấc ngủ dài
bỏ quên cửa mắt không gài then ngang

phạm uyên vũ

NHẬN ĐỊNH: Lu.. sai P am Uyên Vũ đang ở trong thời hạ lộ xác Co không cầu mang bộ mặt rủ lực bắt bẩm rau thì ông ... hàng cầu còn nguyên đáng đắp Tác.ihu ain mà ... đến đi ... thiết của người t.i si Hy vọng Vũ sẽ gọp cho tho bớm nay nhỏ g ắng tạo ý lạ mà sự độc tích và sự rung cảm sâu đậm được chú ý.

TRẦN BỨC UYÊN

Chuyện tàu định mệnh

Trong chuyến tàu định mệnh
Tôi là kẻ độ hành
Ôm nỗi buồn đơn độc
U-hoài liếp gió sương

oOo

Điệp khúc buồn trải dặy
Xot «a loài đã thác
Tế tái kẻ tha nhân
Trên nẻo đường ô định

oOo

Sân ga buồn lạnh lẽo
Tôi cúi đầu lặng yên
Lần mò trong đêm vắng
Lũ cột đèn thơa thớt
Kéo dài trong bóng đêm

HỒ ĐIỆP DA HÀNH

NHẬN ĐỊNH. — Hồ Điệp Da Hành thiếu hẳ tình chất rung cảm trong thơ. «Chuyến tàu định mệnh» vì thế mới chỉ là bài thơ thiếu bành, chưa đi được xa. Với đề tho nàm chịu, ít người đạt tới thành công bởi hình thức gò bó của nó, chúng ta chưa nhìn thấy một khám phá nào của Da Hành. Nhưng h.vọng khi đụng một hình thức khác, Da Hà h sẽ đến với chúng ta đầy đủ hơn.

TRẦN-BỨC-UYÊN

CHUYỆN VỐ HIỆP KỲ TÌNH

do Tiên-Phong—Tứ-Khánh-Phụng phòng dịch

Số 10

Ngũ Đoc Âm Công

HỒI THỨ NHỨT

HỒI THỨ HAI

Lửa xanh trên Tuyết Sơn

— Huynh có biết Sầm-Phi là bạn thân của Tăng, Nữ Tiên ngăn không ? Nghe nói khinh công của ý số một trên giang hồ, đi lại nhanh như gió Phen nay, Càng-Dương-Hưu gặp ý bị y lấy mất cuốn bí kíp, tất nhiên không cam tâm như vậy, tất phải tìm nó cùng không thoát khỏi một trận đấu rất kịch liệt.

Hai người vừa nói vừa đi không bao lâu đã đi xa rồi.

Bạch-Đình khẽ hỏi Thiên-Hưu rằng :

— Sư cả, đã lấy lại cuốn Động-Phủ bí kíp rồi ư.

Thiên-Hưu đáp :

— Sầm lão tiền bối đã trao lẹo nguy huynh rồi, chúng ta không cần phải lo nữa.

Cho Động Phương Miện với QnaNgao đi xa rồi, hai người mới tiếp tục đi về phía trước.Lúc sáp đến Sơn khu vàng vắng nghe thấy Công Dương Hưu giận dữ quát mắng Sầm Phi, và tiếng cầu lại của Sầm phi uỏ ở ở tựa như mà kêu, và cùng hỉ h như bàn người đang xung đột với nhau vậy. Thiên Hữu từ Bạch Đình bảy rõn en tới gần xem sao nhưng chưa tới nơi đã nghe thấy tiếng nó của Sầm Phi vọng tới :

— Tiếc con mà đưa đi xem cái chi, người lớn cái nhau việc quái gì đến người, có mau bước đi làm việc chính đáng không. Nếu chậm trễ lâm lỡ việc của lão hiệu chưng lão sẽ cho một trận roi rách đít.

Hình như chưng ta quát mắng các bậc hà của Giáo Đồng Phủ nhưng cầu nào cũng rõ ràng chuyện vào tai của Thiên Hưu, khiến Thiên Hưu kinh hoàng vô cùng, vội kéo Bạch Đình xuống thẳng dưới núi ngay.

Lúc ấy trời đã tối hai người không dám cười ngửa sợ tiếng vô ngưa lâm kinh động Công Dương Hưu, cho nên cả hai cùng gió khinh công ra đi quá con đường núi dài hơn mười trượng mới tới thị trấn. Hai người rùng đùng cơm ở đó nghỉ ngơi một lát. nhờ phố cây mua hộ hai con ngựa rồi không dám nghỉ ngơi chút nào, mặc cho chẩu tay rời ra cũng cha lên đường đi ngay.

Trưa ngày hôm sau hai người đã đến thị trấn Tôn Oai biên giới của hai tỉnh Vân Nam và Quí Châu rồi.

Nơi đó đã xa cách nửa Ô Mông gần trăm lâm. Lại người đã phóng ngựa đến nơi mà nhỉ ! Ở ra như tâm, mệt mỏi vô cùng nên bụng bao đạ rằng :

— Đằng nào trong 7 ngày cũng không thể tào tới được nơi Hồng Tiên, chả lẽ cứ mất đi hư thế nào quên cả ăn cả uống hay sao ? »

Hai người nghĩ xong,liền vào quán cơm ở cạnh đường dinh ăn xong cơm trưa rồi lên đường đi tiếp.

Lúc ấy đang là mùa đông, hai người vội lao đi gió mà cũng có cái ấo kép thường ngày thôi nhưng vẫn bị mà hôi chảy ướt đầm, vì vậy khi ngừng ngựa vào khách điếm nghỉ chân khiến ai cũng phải chú ý tới ; đã có nốt đôi mắt tò mò nhìn thẳng vào hai người, mà hai người vẫn chưa hay cứ dặn gã phò kỳ lấy thức ăn thôi...

Thiên Hưu trong thấy ấn của Bạch Đình đã ướt đầm, mà hỏi ở trên trán vẫn còn rin ra hơi thở hổng hiệu lên ấn lấy :

— Đình mội, mau đi thay quần áo chúng ta phải ấn thật nhanh. ấn xong lên dưỡng tức thì, nhờ lâm mất ngày giờ mà lão tiền bối giao phó cho thì khốn.

Bạch Đình lắc đầu đáp :

— Thôi, chúng ta phải mau ấn cho xong thở lớ mất ngày giờ thì thợ thức là có lỗi ở với Sầm lao tiền bối đấy.

— Sầm lao tiền bối không thể trách cứ chúng ta được vì đã bảy ngày trở Hằng Sơn xa xôi như thế làm sao mà đi kịp được.

Tiếng nói của hai người tuy không lớn lắm nhưng đã bị người nọ nghe rõ hết.Phỏ cây đem thức ấn lên Bạch Đình vội vàng ấn lấy ấn đề. Nhưng nàng đã phát hiện một người đang chăm chú nhìn mình. Nàng ngửng đầu lên nhìn thấy gã bàn ở phía đằng trước có một công tử ăng vận lịch sự trề tuổi đẹp trai đang nhìn mình tưm tím cười.

Nàng thấy người đó hai mắt sáng quắc, da trắng như phơn phớn, khí độ rất ung dung và cao quí.Quả thực là một nhân vật phong lưu rất hiếm thấy. Bạch đình sinh trường ở trong núi Ô Mông từ bé nhỏ đến giờ có bao giờ trông thấy một nhân vật phong nhã như thế này đâu. cho nên nàng cũng đứng ngân người ra nhìn đôi phương, nhưng chỉ trong thoáng cái nàng đã thẹn thùng cúi mặt xuống....

Thiên Hưu với Bạch Đình vội vàng ăn xong bữa cơm rồi ra quầy hà g. Thiên Hưu vừa mốc tũi lấy bạc ra trả thì thiên niên nọ cũng vội đề chén rượu xuống và gỏ bàn mấy cái gọi phò cầy ra tính tiền, và bảo rằng :

— Mau sửa soạn ngựa cho ta, ta còn vội đi Hằng Sơn đây.

Tiếng nói của y rất nhỏ, nhưng nghe êm tai lắm. Bạch Đình và Thiên Hưu hai người thác mắc vô cùng. Phi ra cửa công tự nọ lại với tiên lên một bước, không biết y vẫy tính hay hữu ý đùng vai và chạm vào người Bạch Đình một cái. Thiên Hưu thấy y vô lễ như vậy tức giận vô cùng định nổi khùng, nhưng Bạch Đình đã vội kéo chàng lại và khuyên rằng :

— Đại ca đừng sinh sự nữa, chúng ta còn nhỉ đi xa, phải lên đường ngay mới kịp.

Nàng nói xong, vội phi thân lên ngựa, lại thấy thiếu niên nọ cảm rơi ngựa vẫy mấy cái vừa cười vừa hỏi :

— Hai vị cùng đi Hằng Sơn đây à ? Sao hai vị vội và như thế lắm chi ? Có phải đem một vật gì hộ người ta thấy không ?

Thiên Hưu, Bạch Đình thấy đối phương nói như vậy tưởng đã thủ đã biết hành tung của mình. Nếu để cho đối phương lấy trăm mất cuốn bí kíp và con ốc xanh thì nguy lắm đấy, cho nên hai người không thèm trả lời cứ thúc ngựa đi như thường.

Công tử trề tuổi nọ phóng ngựa đuổi theo sau kêu gọi :

— Hai vị việc gì mà phải vội và như thế ? Chớ đợi đi cùng có hơn không. Hai vị chả đi Hằng Sơn là gì, để cùng đi tới đó. chúng ta là bạn đồng đồng hành với nhau đây.

Thiên Hưu quay lại trông thấy con ngựa của người đó lồng đỏ như lửa.* thân trắng cũng cùng phải khen ngợi thầm.

Hai người vẫn cứ phóng ngựa tiến thẳng về phía trước, thoáng cái đã đi được mấy dặm, quay đầu lại nhìn thì hình như không thấy chẳng công tử nọ đuổi theo nữa. Nhưng đột nhiên hai người đều bắt mắt cái và có một vật gì màu đỏ rực quá chói mắt phía đằng sau lưng, nên hai người cũng không chú ý, cứ thúng là một con chim gì hay quạ đấy thôi.

Bạch Đình đột nhiên kinh hãi nói :

— Huynh đại ca đừng để mất gió lôi đi mất rồi.

Thiên Hưu quay đầu lại nhìn quả nhiên thấy tốc của nàng sắp xuống vai, cái mũ gió đội ở trên đã bị rơi mất từ hồi nào không hay. Hai người không muốn mất thì giờ ở lại tìm kiếm vội phóng ngựa đi luôn đi đến trước một khu rừng đã thấy chàng nọ cuối ngựa đó đứng đợi chờ ở đó rồi, tay chàng ta đang cầm cái mũ gió của Bạch Đình mỗm tìm tìm cười. Chàng ta thấy hai người tới gần liền lên tiếng nói luôn.

— Bây giờ hai vị mới tới, để đợi chờ ở đây lâu lắm rồi, mới hai vị bảy xuống ngựa vào trong từ ngày nghỉ chuyện chớ một lúc.

Thiên Hưu nói với Bạch Đình rằng :

— Người này trông có vẻ tà quái lắm, tất nhiên y không có hảo ý gì với chúng ta đâu. Chúng ta đừng cố kết giao với y và cùng đừng trò lời y thì hơn.

Thế rồi hai người lại phóng ngựa đi tiếp.

Công tử nọ thấy vậy trợn ngược đôi lông mày lên cả giận nói :

— Hai tên này không không biết điều tì nào, ngoan ngoãn nghe lời ta mà ngừng chân lại không.

Nói xong, y thúc con ngựa đỏ đuổi theo và ngăn cản lối đi của hai người liền.

Bạch Đình bỗng mùa roi quất luôn thêu thức ngựa tránh sang bên con ngựa đỏ của y bỗng rủ lên một tiếng thực đã khiến hai con ngựa của bọn Thiên Hưu hai người cũng phải giật mình nhảy chồm lên một cái. Hai người tức giận vô cùng vội xuống ngựa rút khí giới ra bao vây lấy thiếu niên kia.

Thiên Hưu quát bảo :

— Tiểu tử có giỏi thì gọi khí giới ra chống đỡ đi.

Nói xong chàng mùa kiếm xông lại tấn công luôn, nhưng chỉ thoáng cái đã mất dạng đối thủ liền, chàng lại thấy phía sau lưng có tiếng người cười phì, quay đầu lại mới hay thiếu niên nọ vẫn cứ đứng đồ dang đứng ở phía đằng sau.

Thiên Hưu không ngờ thiếu niên nọ với con ngựa lại có đặng tác hành chống đến thế. Vội la lớn :

Đình muội, chúng ta liền tay đấu với y đi. Bạch Đình vâng lời hai người một tả một hữu bao vây người nọ tấn công tới tấp.

Thiếu niên nọ vừa cười vừa nói :

— Sao các người cứ đứng đứng ở như thế làm chi, không xông vào tấn công đi.

Bạch Đình quát lên :

— Người đó mau xuống ngựa lấy khí giới ra quyết chiến với chúng ta một phen đi.

Thiếu niên vẫn không xuống ngựa chỉ nhìn hai người mỉm cười .

Thiên Hưu cả giận cùng Bạch Đình hai người ra tay tấn công tiếp mỗi người đứng một bên, hai thanh kiếm chia làm hai đầu tấn công tới, chỉ thấy thiếu niên nọ giật mình cương ngựa một cái, con ngựa đã nhảy vượt qua đầu của hai người liền.

(Còn nữa)

Ông Lão Công Lý

Số 10

Truyện dài của LÊ-XUYÊN

tao gan hết rồi trọi ! Nè em giao hẹn trước nếu tôi chăng lm đám cưới xong sẽ rồi mà anh còn... ba trym như vầy thì em cuốn gói đông đi mất đa !

Bà Công gật đầu lia lịa :

— Ừa, ừa. Thành sự thành chẳng đăng hoàng rồi thì đề cho bây giờ đầu sao mình cũng chỉ là... mẹ chồng lời khơi vậy thôi.

Anh ngồi bàng gỉa bà rồi nói hoài ! bà tưn gỉa mà sẽ cảng với nhau quá lắm, đến khi cưới gả nhau xong rồi thì dâu rể coi nhe lắm nhau. Đó là cả cưới hỏi nhau hẳn hỏi đó ! Bởi bởi bên cha mẹ kh ng thuận thì con khổ nhiều ! Khổ thay là khổ cho người con gái, mợ là cô chôn lắt. ít ngày là gặp thằng dân ông sau, nó biết nó vật vã tại chịu đời gì nữa !

Anh xua tay :

— Thôi đi chẩu mợ ! Anh sao hay lâm thầy đời quá ! Cái thân của mình cón chèm chệp mình không lo để lo chuyện bao đồng thiên địa gì đâu ! »

Bà Công đành cười trừ.

Anh lại lên tiếng :

— Thôi mớ cầu lên đi. Nầng nực thấy mồ đây nè.

Bà Công lũi thủi bước lại mở cửa hè ra, lo đầu oán ra ngoài.

Anh lại cự nự :

— Anh cố lâm cái mốc khó gì đâu mà sợ hằng biết ! Mở cửa hè ra và đi đâu đàng bonđây ?

Bà Công lắt đầu nghe theo. Trước khi bỏ đi anh còn tăng ngăn nhắn lại Xinh như người ngỡ ý ta đi ! Xinh lại hỏi :

— Bợi gì nữa đó !

Bà Công chưa biết đối đáp ra sao thì chợt đã ý đến hai vợ ấo tiếi vẫn còn buồng nữ của X.nh. Anh ta nhắc còn là để giúp chúng ta tự tìm lại mình, tự tìm lại tâm hồn mình...

— Huyện ngồi im, gương mặt như tạc vào đá, hầu như không nghe thấy tiếng Tiến nói. Tiến thấy tiếng nói của mình rơi vào sự trống rỗng.

Những lời Tiến nói, trước cái chết sắp tới của một người bạn, trở thành những lời gào đức trợ trét, lạc lõng ... Tiến ngừng một lát, trước khi nói tiếp :

— Anh Thanh ngỏ ý muốn gặp chị, chiều hôm nay, với hai điều kiện...

Huyền đưa mắt ngó Tiến.

— Điều kiện gì anh?

— Nếu Huyện gặp anh ấy, Huyền cần nhớ không phải Huyền gặp anh Thanh mà là Huyền gặp một đại đức, đại đức Quang Minh sắp tự thiêu vì chính Phập. Quả khứ đã chết rồi. Anh ấy không muốn bắc tôi quá khứ nữa. Anh ấy gửi lời xin lỗi Huyền nếu anh ấy có lỗi. Anh ấy nói rằng, anh ấy sống thì thừa, chưa chắc đã thực hiện được cái mộng trở về Bắc, mà chết thì ít ra cũng có ích cho mọi người.

— Còn điều kiện gì nữa không anh.

— Ngoài sự tuyệt đối không nhắc tới quá khứ, xin Huyền có gặp anh ấy thì đừng có khóc. Trái lại phải hoan hỉ ? Hoan hỷ thực tình chứ không phải giả dối.

Nếu Huyền còn thấy thương xót, còn thấy đau khổ, còn thấy cần phải khóc khi gặp anh ấy, thì tốt hơn hết là Huyền đừng gặp và anh ấy vĩnh biệt Huyền, hãy Huyền ở một kiếp luân hồi khác. Huyền nghĩ sao ?

Huyền im lặng.

Có tiếng xe cộ ngoài phố đường dội vào buồng. Tiếp một người đến bà là hết : «Thế nhỉ, thì chịu sao nổi, hở trời». Đột nhiên qua làn nước mắt Huyền nớ một nụ cười :

— Tôi hứa với anh, tôi hoàn hỉ gặp anh ấy. Bao giờ thì gặp hở anh...

— Tôi sẽ tìn cho anh ấy hay ngay bây giờ. Tôi sẽ trở lại lập tức báo cho chị biết địa điểm và giờ gặp. Vậy chỉ sửa soạn đi nhé. Tôi trở lại ngay. Chị giữ kín.

Huyền không khóc. Huyền có nhoèn cười: đề khỏi ôn khóc thành tiếng :

— Không khóc.

— Tôi đi nhé

— Dạ anh đi... Liệu lúc nào anh trở lại..

— Trong vòng 1 tiếng đồng hồ. Rất có thể, anh ấy đồng ý thì tôi trở về, đưa chị đi luôn...

— Tôi đợi...

Tiến đi rồi, như người mất hồn, Huyền đi theo Tiến tới cửa, ngồi ra đường, thấy anh chiều thoi thóp trên cây me trước cửa, như thương tiếc không muốn vĩnh biệt dương gian làm Huyền mím môi lại, vội quay gót trở vào phòng. Một ý nghĩ vừa thoáng qua óc Huyền : Huyền mở tủ, tìm cái áo dài Huyền vận khi Thanh tìm đến nhà Thanh, trao thân gửi thịt cho Thanh.Huyền ngồi cái áo, mân mê cái áo, Huyền định sẽ vận cái áo đó gặp Thanh lần cuối cùng...Huyền mím môi để khỏi thở dài,khỏi khóc.Huyền lục ngăn kéo bàn,tìm ở trong ngăn kéo bàn,.lọ kem Tế-ka-lông, chỉ còn dính đáy một chút kem cuối cùng. Lọ kem này, Huyền đã mua cách đây gần một năm, năm thì mười hoa mới đem ra dùng chút xíu.

Huyền sung sướng thấy vẫn còn đủ kem cho nàng trang điểm một lần cuối cùng. lần cuối cùng làm đẹp trong đời nàng, để gặp Thanh trước khi Thanh vĩnh biệt cuộc đời.

(Còn nữa)

SỐNG tờ báo của mọi người muốn sống ra sống

SÔNG
Số 10 ra ngày
26-11-64
55A Hồ-xuân-Hương

Sổ Vàng MIỀN TRUNG

Hôm qua	34.099đ
B.B. Thu Minh	100đ

Hàng SAMICO :

Ban Giám Đốc Hãng SAMICO	5.000đ
Ông Lê Gia Đệ	100đ
— Nguyễn Văn Rì	50đ
— Lê Hữu Hiệp	100đ
— Nguyễn Văn Tỷ	100đ
— Nguyễn văn Khôn	50đ
Cô Nguyễn Thị Yến	50đ
— Nguyễn Thị Kim	30đ
Ông Ng. Thanh Nhung	100đ
— Nguyễn Văn Danh	100đ
— Vincent Emile	100đ
— Schein Jean	20đ
— Trần Văn Nghĩa	50đ
— Nguyễn Vã : Giáo	50đ
— Trịnh Hữu Đức	30đ
— Ng. Văn Chính	50đ
— Huỳnh Tô Mười	20đ
— Ngụy Hồng	5đ
— Đỗ Văn Mộc	20đ
— Tăng kế Diêm	20đ
Ông Nguyễn văn Lâm	100đ
— Lê văn Tường	20đ
— Nguyễn văn Cầu	10đ
— Hoàng văn Tiến	10đ
— Jean Sadoux	100đ
— Lê văn Nhiều	10đ
— Đinh quang Ân	200đ
— Trần văn Mạnh	100đ
— Huỳnh văn Hân	100đ
— Nguyễn văn Mại tự Đ. Ổn	100đ
— Lương tam Điền	100đ
— Trần văn Tư	50đ
— Trần văn Nhung	50đ
— Nguyễn văn Đức	50đ
— Albert Tagnet	200đ
— Đinh thế Vinh	100đ
— Tôn tất Lô	100đ
— Lê tấn Quan	10đ
— Nguyễn văn Chánh tự Bi	50đ

Tổng cộng : 41.794đ.

(CÒN TIẾP)

TIẾP THEO 4 TRANG 1

phải, đã đến ngăn cản, nhưng mọi không khí chất lấy gì làm cởi mở. Phái đoàn phải giống bảo là đăng khá. Phái nói rằng tôi mang tâm trạng một nghệ sĩ đã thăm phế một khuôn mặt mới lớn hơn hơn là một phái tử tới yết kiến nhiều». Hơn nữa, người bạn đặc phái viên đã có lần mời tôi gỏ cửa phòng T.T. để đối phòng văn bị T.T. Thích Trí Quang chỉ buồn mời vô phòng, đã «bàn động» cho tôi biết lí lẽ là thì cao kỳ của T.T., nên tôi chuẩn bị «đối phó» từ trước, khi bước vô phòng.

Cửa mở, không đợi mời, chúng tôi bước «đại» vô phòng. T.T. Thích trí Quang đang ngồi ở cái ghế bành, hơi cao máy ngồi. N.ười bạn đặc phái viên chỉ tôi giới thiệu «Đây là ông Chủ nhiệm báo Sông». Tôi nghiêng đầu chào, Thầy Thượng tọa không đứng lên, và không hỏi Thượng tọa có mời tôi ngồi hay không. Tôi ngồi «đại» xuống cái ghế bành đối diện. Một phần vì tôi chống gậy, leo lầu đã thấm mệt, một phần tôi muốn cọ mình sẽ có cái bàn dành «Kha Trấn Ác» đủ có ngồi «đại» chống chả nó bắt bẻ. Người bạn đặc phái viên mở đầu câu chuyện giải bày ý muốn được phỏng vấn T.T. về những vấn đề đã nêu ra trong thư gửi trước tới T.T. Thượng Tọa trả lời :

— Những vấn đề ông nêu trong thư đều có tính cách chính trị. Là một «thầy chùa», tôi không muốn bàn tới chính trị...

Thế thực với bạn đọc, tôi là đứa không chịu đựng được sự «ngồi» mà mệt. Theo nhận xét của tôi một người như Thượng Tọa T.T. Quang, dù có khoác áo thầy tu chăng nữa cũng không thể không làm chính trị.

Hơn nữa T.T Thích Trí Quang là người sinh ra để làm chính trị. Thượng tọa T.T. Trí Quang tuyên bố là «thầy chùa», không muốn bàn chính trị thì chỉ những tín đồ ngày thờ hoặc bà già lầm chân, hoặc những người quen sống trong sự đối trá, mới nghe nổi.

Riêng phần tôi, khi nghe câu nói của Thượng tọa, tôi quên phứt mình là I phái tử, cầm thầy tuyên bộ, có cảm tưởng như người đối thoại coi mình là đồ ngu, không biết gì. Tôi hỏi Thượng tọa :

— Thưa Thượng tọa, Thượng tọa nghĩ gì về vụ bao chí ngoại quốc gần đây I số lãnh đạo Phật Giáo là thân Cộng.

(Còn tiếp)

TIẾP THEO 2 TRANG 1

công cuộc huấn luyện hoàn toàn hơn, vì chỉ biết khéo lẩn hoàn đang diễn tiến theo những phương pháp của chính phủ, Và điều nay, khi những khó khăn nhỏ được giải quyết, sẽ là một biện pháp thành công hơn hẳn là một phái tử tới yết kiến «thầy». Hơn nữa, người bạn đặc phái viên đã có lần mời tôi gỏ cửa phòng T.T. để đối phòng văn bị T.T. Thích Trí Quang chỉ buồn mời vô phòng, đã «bàn động» cho tôi biết lí lẽ là thì cao kỳ của T.T., nên tôi chuẩn bị «đối phó» từ trước, khi bước vô phòng.

Cửa mở, không đợi mời, chúng tôi bước «đại» vô phòng. T.T. Thích trí Quang đang ngồi ở cái ghế bành, hơi cao máy ngồi. N.ười bạn đặc phái viên chỉ tôi giới thiệu «Đây là ông Chủ nhiệm báo Sông». Tôi nghiêng đầu chào, Thầy Thượng tọa không đứng lên, và không hỏi Thượng tọa có mời tôi ngồi hay không. Tôi ngồi «đại» xuống cái ghế bành đối diện. Một phần vì tôi chống gậy, leo lầu đã thấm mệt, một phần tôi muốn cọ mình sẽ có cái bàn dành «Kha Trấn Ác» đủ có ngồi «đại» chống chả nó bắt bẻ. Người bạn đặc phái viên mở đầu câu chuyện giải bày ý muốn được phỏng vấn T.T. về những vấn đề đã nêu ra trong thư gửi trước tới T.T. Thượng Tọa trả lời :

— Những vấn đề ông nêu trong thư đều có tính cách chính trị. Là một «thầy chùa», tôi không muốn bàn tới chính trị...

Thế thực với bạn đọc, tôi là đứa không chịu đựng được sự «ngồi» mà mệt. Theo nhận xét của tôi một người như Thượng Tọa T.T. Quang, dù có khoác áo thầy tu chăng nữa cũng không thể không làm chính trị.

Hơn nữa T.T Thích Trí Quang là người sinh ra để làm chính trị. Thượng tọa T.T. Trí Quang tuyên bố là «thầy chùa», không muốn bàn chính trị thì chỉ những tín đồ ngày thờ hoặc bà già lầm chân, hoặc những người quen sống trong sự đối trá, mới nghe nổi.

Riêng phần tôi, khi nghe câu nói của Thượng tọa, tôi quên phứt mình là I phái tử, cầm thầy tuyên bộ, có cảm tưởng như người đối thoại coi mình là đồ ngu, không biết gì. Tôi hỏi Thượng tọa :

— Thưa Thượng tọa, Thượng tọa nghĩ gì về vụ bao chí ngoại quốc gần đây I số lãnh đạo Phật Giáo là thân Cộng.

(Còn tiếp)

TIẾP THEO 1 TRANG 1

Các cửa khẩu lại bằng khẩu súng. Bắn gấp, sẽ đạp đặt chân ngang tối vào tạo nên một thành tri kiến cố để có công với lực lượng bên ngoài có thể trên đến.

Những khẩu hiệu tiết bằng phần máu được trưng lên :

•Yêu cầu trả tự do cho Sinh viên, Học sinh bị bắt •.

•Chống tối tranh đấu cho Tự do Dân chủ •.

•Yêu cầu chính phủ chấm dứt ngay các cuộc đàn áp Sinh viên Học sinh•.

•Bắt khẩu đề phản đối chính phủ Trần văn Hương•.

9g30 Cảnh sát Chiến Đấu đến Cổng Đường Bà Huyện Thanh Quan, Trần quý Cáp, Trương minh Giảng, Đoàn thị Điểm cho lưu thông, cô lập khu trường Lê quí Đôn.

Cảnh Sát Chiến Đấu tiến tới cổng trường thả đã nhận được một tấn mưa gạch đá từ trên lầu rơi xuống, làm cho Cảnh Sát thăng vào được.

9g40 Bàn giám đốc trường L. q. Đôn kêu gọi cảnh sát mở vòng vây để học sinh ra về nhưng vẫn học sinh ra đi bị đánh đau chứ thấp đó.

9g45 Thiếu tá Phú, đại diện Phủ Thủ Tướng Nhà Cảnh Sát, chỉ huy Cảnh Sát Chiến Đấu tới trường đã tự tay cầm bắn vào đạp khóa phá cổng trường. Nhưng khóa gắn dài thì học sinh trong trường đã dùng khóa xe đạp khóa khóa thêm vào. Trong khi đó đã gạch và phế hay xuống như mưa làm cho thiếu tá nảy bị thương hai cánh tay. Thiếu tá phải...rút lui.

Các học sinh đứng máy phóng thanh tiếp tục hô những khẩu hiệu đả đảo Trần văn Hương.

Đàn áp bất đầu ?

10g40 Xe Cảnh sát C. Đ. đông máy phá cổng và gần thành kêu gọi các ký giả Việt Nam và ngoại quốc đông xa ra một phía lề đường. Đồng thời Cảnh sát Chiến Đấu cũng bọn các học sinh đứng ở phía phải ra về.

Đã gạch lại nên xuống như mưa. Người ta tưởng rằng Cảnh sát Chiến đấu sắp sửa xông vào đàn áp. Nhưng...

Bên trong vẫn tiếp tục hô đả đảo Trần văn Hương và yêu cầu Quốc Trưởng Phan Khắc Sửu phải...ra khác trả tự do cho những người bị bắt.

Bên ngoài cảnh sát vẫn đứng tranh gác các ngã đường.

Thình thoảng một chiếc Jeep đi qua thì mưa gạch đá lại rơi xuống tản rào. Trong khi bên trong các học sinh đẩy phá bàn ghế để dùng để làm khí giới.

11g05 Đại Đức Thích Minh Châu đến, thấy bài khóa, định ghé vào đàn xếp. Nhưng học sinh không nể nể. Đại Đức phải trở về.

11g25 Vài xe sự học trong trường leo rào ra về. Đường như các vị... đó bụng, hay là không muốn đến lớp.

Sinh Viên đến kêu gọi

12g Thiếu Tá CSCĐ Phú trở lại, kêu gọi giải tán.Nhưng các học sinh đã trả lời : Thiếu Tá bằng gạch đá và tay ghế. Thiếu tá lại một lần nữa...rút lui.

Một nhóp ảnh viên bị gạch bắt thâm, thương tích nhẹ.

12g10 : Nhiều người đem chuối và bánh bì đến tiếp tế cho học sinh.

12g20 : Bàn Thường vụ Hội Đồng Chỉ

TIẾP THEO 1 TRANG 1

Tích cấp khẩu lại bằng khẩu súng. Bắn gấp, sẽ đạp đặt chân ngang tối vào tạo nên một thành tri kiến cố để có công với lực lượng bên ngoài có thể trên đến.

Những khẩu hiệu tiết bằng phần máu được trưng lên :

•Yêu cầu trả tự do cho Sinh viên, Học sinh bị bắt •.

•Chống tối tranh đấu cho Tự do Dân chủ •.

•Yêu cầu chính phủ chấm dứt ngay các cuộc đàn áp Sinh viên Học sinh•.

•Bắt khẩu đề phản đối chính phủ Trần văn Hương•.

9g30 Cảnh sát Chiến Đấu đến Trần văn Hương, người đã xé cờ quốc gia•. •Yêu cầu Cảnh sát Chiến đấu phải giải tán ngay•.

12g25 Các sinh viên yêu cầu Thiếu Tá Phú xác định có nói những lời đó đúng hay không thì Thiếu tá dùng micro trả lời là không hề nói như vậy và hứa sẽ không bắt bớ sinh viên. Các Sinh Viên cũng yêu cầu anh em tạm về.

Nhưng các học sinh vẫn định không về.

Bà Đại Đức Giác Tinh, Giác Phúc và cô Giác Tiếp cùng Đại tá Kơ-ung (sắc). Giám đốc Trường Mẫu, đến để kêu gọi, nhưng không gặp được các đại diện học sinh, đành phải ra về.

Các sinh viên đã bế rào chui vào để dán tấp yêu cầu học sinh trở về vì đã qua I giờ trưa.

Học vinh ra về

13g Hàng rào Cảnh sát bao vây trường Đô Thành đã giải tán để về... ăn cơm. Các học sinh, cô lẻ đã tiến sự dàn xếp của các sinh viên n.ờ sau đó đã trở về.

16g Hai chiếc bằng Thông cáo «Nghỉ học cho đến khi có thông cáo mới» trưng ra trước cửa trường.

Học sinh Pétrus Ký bãi khóa

SAIGON.— Vào bồi 8 giờ sáng 24-11, học sinh trường Pétrus Ký đã bỏ học để bàn về vấn đề nên hay không xuống đường, để phản đối chính phủ, trước sự biện diện của bạn Giám Đốc.

Phòng họp chứa làm hai phe : I xuống đường, I không. Khó g khỏi

TIẾP THEO 5 TRANG 1

đầu tích để lại của một cuộc xô xát có ăn mạng.

Người ta bèn mở cuộc điều tra, thì được biết : Vào bồi 5 giờ sáng 21-11-64, chú ghe máy là c. Nguyễn thị Tư 23 tuổi, ngụ tại xã Bình Khánh, cùng chau ruột gái 14 gọi cô là em Nguyễn văn Nhi 13 tuổi, lái chiếc ghe máy nói trên đi mua hàng về bán.

Vì có mang theo 2.000đ với nhiều nữ trang bằng vàng y nên đọc đường hai cô cháu có Tư đã bị I bọn cướp uy hiếp, đoạt tiền, vàng và vì thấy cô Tư có nhan sắc nên cướp hiếp nạn nhân nữa.

Sau khi thỏa mãn thú tính, bọn cướp chém cô Tư và cen Nghi trên một chục nhát dao lôi đó chết và buông xác 2 cô cháu xuống sông để phi tang. Đồng hàng hóa đồ ngổn ngang trên ghe đã chứng tỏ cảng trước khi dị lâm nhục, Cô Tư và cháu đã quyết liệt chống cự với bọn thủy thủ đến phút cuối cùng.

Sáng 23-11-64, Chú Cảnh Sát Quảng Xuyên đã tìm được xác hai nạn nhân bị vứt gần nơi người ta gặp chiếc ghe máy bốn trước. Hiện nhà chức trách Quảng Xuyên đang truy lùng bọn cướp sát nhân này rất gắt.

TIẾP THEO 8 TRANG 1

2) Ủy ban Chánh trị và Xã hội Trường ban : ông Nguyễn đình Luyện.

Ít in trong yêu cầu qui vị, trong ban ngày đoàn thể, muốn theo gia ý kiến, vui lòng liên lạc với Ủy ban trên hệ ở địa chỉ nói trên.

TIẾP THEO 6 TRANG 1

giết 35 tên. I tên bị bắt làm tù binh 52 người tính nghi bị bắt giữ. Tịch thu được 9 súng tay và nhiều tài liệu.

Bình Dương

Tại Bình Dương VC giật mìn làm tử thương 22 quân nhân VN, nhưng chúng đã bỏ lại 163 xác chết trên chiến trường. I vì bị bắt 68 tên, trong số đó có I tính ấy VC Tạ tích thu được 563 lựu đạn, 24 khẩu súng và 16 chiếc thuyền.Chiến dịch Phong Hòa này mang mục tiêu tận diệt đường tiếp ứng và những cán cộ bí mật của Việt Cộng.

Kết quả xổ số kiến thiết

LOẠI II-D, II-DD VÀ II-DDD — XỔ NGÀY 22-11-1964

Trúng I triệu đồng số :

497.835

NHỮNG SỐ SAU ĐÂY TRÚNG 100.000$

899.943 002.959 817.909 950.174 811.597

NHỮNG SỐ SAU ĐÂY TRÚNG 50.000$

876 209 053.112 181.589 390.024 392.867

NHỮNG SỐ SAU ĐÂY TRÚNG 10.000$

27.912 90.938 75.855 71.4 44
90.026 91.196

NHỮNG SỐ SAU ĐÂY TRÚNG 5.000$:	8.743 7.183
NHỮNG SỐ SAU ĐÂY TRÚNG 1.000 ĐỒNG	187
NHỮNG SỐ SAU ĐÂY TRÚNG 500 ĐỒNG	587
NHỮNG SỐ SAU ĐÂY TRÚNG 100 ĐỒNG	37

Những số khác với số đầu đuôi số bết kỳ ở bảng nào trúng ăn bì2.000 đồng.

Cáo Lỗi

Vì nhiều bài vở quan trọng nên tạm gác một kỳ bài «SÔNG *nói truyện với những người lạ mặt trong Phái bộ Cố Vấn Mỹ*».

SỬA LẠI CHO ĐÚNG

Trong bài «SÔNG *nói truyện với Phái bộ Cố Vấn Mỹ*» ra ngày 23-24-11-1964 một sai lầm về kỹ thuật như sau :

SAI : Nhân dân Việt NHẬT ĐỊNH CHỊU đã Hoa Kỳ biến mình thành con cờ thí...

ĐÚNG : Nhân dân Việt nhất định KHÔNG chịu đã Hoa Kỳ biến mình thành con cờ thí...

Tin Mừng

Được tin mừng đến ngày 6-11 năm Giáp Thìn tức 9-12-64 ông bà Phan Hữu Chương số 50 đường Duy Tân Saigon sẽ làm lễ vu quy cho thứ nữ là bạn : **PHẠM MINH CHÂU** đẹp duyên cùng anh **PHẠM KHẮC HÀM** bào đệ ông bà Phạm Khắc Thành số 533/39 Trương Minh Giảng. SAIGON.

Xin kính trọng Mình mừng ông bà Phan Hữu Chương và chúc bạn bạn chung hưởng hạnh phúc lâu dài

THIÊU GIANG

TIN BUỒN

Được tin buồn cô

BẰNG THỊ BẠCH LIÊN

Từ trần ngày 20-11-64 tại Saigon.

Toàn thể nhân viên Phòng Hành Chánh Trung Tâm Huyết trường Kỹ Nghệ thành thật chia buồn cùng chị Lâm và tang quyến

PHÂN ƯU

Được tin cố Đại Úy

VƯƠNG MỘNG HỒNG

đã từ trần vì nghĩa vụ ngày 20-11-1964.

Thành thật chia buồn cùng tang quyến và các niên trưởng Khóa 14.

Toàn thể sĩ quan Hiện dịch khóa 15

SÔNG

tờ báo của mọi người muốn sống cho ra sống

TIẾP THEO 3 TRANG 1

Tuy nhiên theo một nguồn tin chắc chắn thì các cựu nữ quân nhân (P.A.F), vợ con từ sĩ sẽ được mọi sự dễ dãi, ưu tiên trong cuộc tuyển chọn.

Mọi chi tiết và điều kiện về cuộc thi, sắc phục, cấp bực, lương bổng nữ quân nhân sẽ được công bố sau một cách rõ ràng hơn.

AO THẢ VIT

(Tiếp theo trang 1)

Còn về phần Quốc Trưởng, không biết Hình phụ cấp bao nhiêu. Chỉ biết cách đây II vài ngày, đặc phái viên Sông gặp ba Phan khắc Sửu, hỏi tại sao Đệ Nhất Phu nhân lại không đọn nhà tới dinh Gia Long, thì bà Sửu trả lời (nguyên văn).

— Nhà tôi có làm Quốc Trưởng đâu. Nhà tôi chỉ LÀM DÙM it ngày thôi.

BỊ GIỰT DÂY

Một « lực lượng » nào đó, tung ra một mớ truyền đơn, phao tin rằng một số báo chí, trong đó có tờ «Sông» bị Thủ Tướng Hương giật dây, khiến Cát Hữu gộp Đông Giao. bắt vô.

• Thầy Chu Tử mới mua xe Opel... phải không•. Trong lúc đó thì tòa soạn hàng ngày bị nghe điện thoại sỉ vả : « Các anh khốn nạn lắm, các anh thiếu biết bao cái thích của Thủ Tướng Hương là uống la-ve và nghe vọng cổ, vậy mà các anh đám đem tiền « Đệ nhị nước Việt » ra tiếng nào nùng ai oán ấy » ra làm đề tài, mà cuộc thị soạn vọng cổ, thì lào thật •.

Chẳng đến nỗi được gì Chu Tử có cái xe Opel đã mất Cát Hữu lam một chầu « chả chả đôi cho », thì có bị giật dây cũng đáng đáo đài nên không có một quyết định dính dáng được. Mất sau thì giải tên phản bội, phải chăn trường xuống đường muốn đường hết vô phái lộn đã tiếp tục cuộc tranh đấu nên quyết định là sẽ bắt đầu vào sáng 24-11-74, thay vì xuống Đường biểu tình đã phân đó.

Cuộc bắt khóa diễn ra trên đó : hơn vách II thác'e học sinh rạnh. Học Sinh trường Bà Đô suýt bài khóa

SAIGON.— Sáng 23-11, có độ 200 học sinh trường Bà Đô lăng vòng bên ngoài không chịu vào lớp. Ông Hiệu trưởng lên máy phóng thanh yêu cầu tất cả Học sinh phải vào lớp học và ông thuyết học sinh không nên biểu tình, vì nếu biểu tình thì mất trường thì ông bảo đảm an ninh. Ngoài ra ông Hiệu trưởng cho ra chỉ thị cho các giáo sư phải khuyên các học sinh vào lớp học. Sau đó học sinh mới vào lớp học (VB).

Lập trường của Ban Đại Diện các phân khoa sinh viên Saigon

SAIGON.— Hội đồng Chủ Tịch tất cả Ban đại diện các phân khoa trường Cao đẳng và Học viện Saigon vừa ra những các tuyên bố trước dư luận Quốc tế và Quốc nội:

1) Xác nhận quyền biểu tình trong ngày 22)11-64 không do Hội đồng Chủ tịch của tất cả Ban đại diện các phân khoa Trường Cao đẳng và Học viện Saigon chủ trương.

2) Cực lực phản đối tiến hành điện nhân quyền việc Chính quyền hành hung tàn nhân dân biểu tình ấy.

3) Yêu cầu chính quyền cứu xét gấp những người bị giam giữ và đề đã tế những người bị giam giữ trong vụ ấy.

Các ngân nhân đã được chỉ đi Bình viện Biên Hòa và Chợ Rẫy để điều trị, riêng tử thì thanh niên nâng, theo sự điều tra của Nhà Chức Trách được biết y tên Võ văn An 20 tuổi gốc người ở xã Đông Hòa Dĩ An, đã thoát ly theo VC từ lâu.

Cả lẽ tên An đã tuân lệnh đồng bọn mang lát-tic về tổ chức phá hoại nhưng đã bắt cần sao đó hay đã gây đồng hồ nổ trước giờ khiến y phải tan xát tại chỗ.

TIẾP THEO 9 TRANG 1

trên thực tế không thể đại diện được ý nguyện của toàn dân, đàn chúng thì các một chính phủ đàn chủ, chân chính và công bằng.

Ông VHK cho biết thêm thêm ông mới quốc gia không thể tách rời chính đảng nếu muốn tiến bộ. Thử đảm quanh các nước trên thế giới từ cổ chí kim không có một nước nào là không có chính đảng tham chánh.

Về vấy ban thẩm vết nhân danh các bộ trưởng mới các TVII, ông VHK nhấn mạnh rằng do chỉ là Thượng HĐQG sẽ tạo thay ấy, cần hiểu rằng I bàn tay khó g thể đơn trong quốc gia là của cả quốc dân không phải của chỉ vài ba người không thể bắt kỳ do một nhóm quan phiệt hay độc tài trẻ hình nào hoa chăng.

Ông nói tiếp bài luận một chánh phủ ra đời, mới bắt đầu đường nhận là đi người lại nguyện vọng dân chúng, là dân có quyền đòng lên phản đối và đã đáo, đây là một việc không con ngại ngờ cho mùa ?

NÊU QUẢ ĐÚNG
nó là Việt-Công
thì đáng đời!

BIÊN HÒA(PV).— Vào khoảng 4 giờ 50 sáng ngày 23-11-64, Việt Cộng đã làm độc nhập chợ Dĩ An đặt lát-tích phá hoại Tự sở Hội đồng xã An Bình ở phía sau chợ.

Tiếng nổ dữ dội làm rung chuyển cả thị trấn Dĩ An, kết quả bức tường bên phải vỡ vách sau phía đường Cô Bắc của Trụ sở bị vỡ nát hư hại cả 9 mái đổi diện trong số cả tiệm thuốc Bắc Hạnh Phước Đường nằng nghết ngoài ra 2 chiếc xe bỗ cũng bị chết nhỏ phá 4 con bò của hai ông Lê văn Đôn và Nguyễn văn Ba bị thương.

Cô tất cả 6 người bị thương nặng nhẹ gồm 5 bạn hàng tên Lê - Thị - Sì 34 tuổi, Lê thị Sáng 36 tuổi, Trần thị Bông 30 tuổi, Vũ thị Huỳnh 33 tuổi và Lê văn Xê 36 tuổi với Nghĩa quân Lê văn Lợi 24 tuổi và từ thì I thanh niên rách nát nửa người và mất nửa cánh tay trái với bắp chân trái, nằm chết cách đó độ 4 thước.

Các ngân nhân đã được chở đi Bình viện Biên Hòa và Chợ Rẫy để điều trị, riêng tử thì thanh niên nâng, theo sự điều tra của Nhà Chức Trách được biết y tên Võ văn An 20 tuổi gốc người ở xã Đông Hòa Dĩ An, đã thoát ly theo VC từ lâu.

Cả lẽ tên An đã tuân lệnh đồng bọn mang lát-tic về tổ chức phá hoại nhưng đã bắt cần sao đó hay đã gây đồng hồ nổ trước giờ khiến y phải tan xát tại chỗ.

RAO VẶT

AO THUẬT LỚP « AO THUẬT TÂI TỬ » (20 trở) do Ảo thuật gia Z. 27 hướng dẫn. Hỏi thể lệ và ghi tên buổi sáng) tại số 319 Phan-đ-Phông (Saigon.Đã có I số người đang theo học. Sinh viên, học sinh bớt 10% học phí.

Giải Quyết CHỐP nhoáng các loại Radio Magnétophone. Ampli không sai sót hay đổi cái mới (chỉ mua, đổi máy Radio.cũ bao đảm-Bán-Đổi.Sửa Magnétophone, Radio.Radio T.K. 216 Đinh Tiên Hoàng(trước rạp Casino Đa-Kao).

KHIÊU VŨ... Học ở đâu ??? để có những đặc điểm :

• Dáng điệu hay bướm với những bước tân kỳ linh động của mọi vũ điệu cổ điển và thời trang.

• Học phí 400đ : 4 vũ điệu.

• Kể quả mỹ mãn và biết phân biệt nhạc điệu.

Hãy tới lớp PHAM THƯỜNG 359/11/7 Trương Minh Giảng cạnh Ciné Văn Lang, vào 50m (theotxi) Nữ học viên bớt 400/o

Uốn Tóc Chú ý!!!

Nghệ thuật tuyệt mỹ của nghề uốn tóc là I) Biến chế lần tóc thành nhiều mẫu các. 2) Cái đa ngon tóc bằng giao. 3) Chải kiểu tóc theo khuôn mặt hoặc theo mẫu trong tạp chí Tây phương (có bảng trăm mẫu để lựa). Do bà Thúy Ái chuyên viên hiu bằng tại Pháp đảm nhận. Đang được tín nhiệm trong giới phụ nữ Việt và người quốc ở Saigon. Lành xác những lần lịch. Giá đại chúng. 2A đường Cao Thắng Saigon (gần đường Hồng thập Tự). Nghỉ ngày Chủ Nhựt.

KHIÊU VŨ
Ô. GIÁO THỌ
ở Paris mới về

Chỉ dẫn bản mới HULLY GULLY, MADISON, SNAP STRUMPF, SURF, WATUSI bước mới các bản TANGO, RUMBA, BOSTON, CHA CHA v.v...

Dạy riêng từ người. Phòng lạnh

Ô. GIÁO THỌ
58/1 Duy - Tân

Lịch Nhật 65

Có nhiều lịch Nhật 65, nhận in hiệu Tiệm Quảng Cáo. Xem giá rẻ, tại Hàng Lịch NGÔ MẠNH HÙNG 60B Yên Đỗ Tân Định, Saigon. lịch mạ vàng đã cỡ, lịch Bỉ rẻ, lịch chỗa một tệt. Và đã loại lịch 65.

Cởi Xe Đâu ???

Bán mau nhất :

Quý vị bán xe VESPA-LAMBRETTA muốn khỏi mất giá. Xin quý vị gởi ngay cho VÂN PHÒNG SANG TÊN VÀ MUA BÁN XE

«VÂN HOA»

Bán song Huế Hồng chỉ mất 300 đồ-g. Giấy tờ đa Vân Phòng Sang Tên Xe đàm nhiệm.

Gởi xe cho VÂN HOA quý vị khỏi thất vọng vì chắc chắn sẽ bán xong mau chóng để gây tin nhiệm cùng quý vị.

60 Trần Quang Khải gần Ciné Văn Hoa TÂN ĐỊNH

In Thiệp Cưới

Nơi tập trung nhiều loại THIỆP CƯỚI, MỚI LẠ — ĐẸP — Tây hàng sau 24 giờ GIÁ HẠ. Tại nhà in NGỌC HƯNG 172 Lê-Văn-Duyệt, Saigon.

In tại nhà in riêng
55A Hồ Xuân Hương, Saigon
Tìm bạc và ngân phiếu đề tên : ông NGUYỄN-XUÂN-THỌ

Đại hạ giá 999đ

MỘT BỘ NỆM MOUSSE 1m60x2m (vải bọc tính riêng) và 800đ. 1 cái giường sắt 1m60x2m tại tiệm TOÀN MỸ 533 Trần hưng Đạo Saigon. Nơi đây chuyên bán sỉ và lẻ các loại nệm MOUSSE, nệm gòn, ghế thông hơi, mành nylon, ghế đu lịch đẹp, ghế cousin. Hàng bảo đảm, mới, tốt, bền, đẹp.

Tính yêu. Giao thiệp Quý Phái. Tặng nhau. Tất cả Quý bạn Trai tại, Gái sắc chỉ dùng Nước Hoa bất diệt :

IMMORTEL

Loại Xịt. Tối tân

BA SỐ BAY

Chai lớn **240đ**
Mới có tại cửa tiệm.
Nước Hoa lớn.

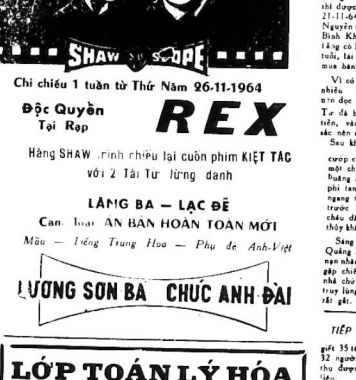

Chỉ chiếu 1 tuần từ Thứ Năm 26-11-1964

Độc Quyền Tại Rạp **REX**

Hãng SHAW trình chiếu lại cuốn phim KIỆT TÁC với 2 Tài Tử lừng danh

LÂNG BA — LẠC ĐỀ

Can loại AN BẢN HOÀN TOÀN MỚI

Mầu — Tiếng Trung Hoa — Phụ đề Anh-Việt

LƯƠNG SƠN BÁ CHÚC ANH ĐÀI

LỚP TOÁN LÝ HÓA
G. S. HOÀNG TƯỜNG THỤY

- 1-19-1964 khai giảng các lớp TOÁN LÝ HÓA
- LUYỆN THI T.H.D.N.C. và TỪ TÀI I A. B. (đến tốt giáo khoa, chuyên bài tập và giải đề thi)

ĐỀ NGÔ — ĐỀ TP — ĐỀ NHỊ A. B.
(giáo khoa và bài tập đay ve đầy)

Chi tiết tại Trường **ĐỨC HẠNH**, *135 Trần Quý Cáp, SAIGON.*

HÔM NAY *Có gì lạ ?* **HÔM NAY**

đọc nhựt báo

CHIỀU THỨ NĂM 26-11 RA MẮT BẠN ĐỌC